

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1999. The public sector has also become an important employer for people with disabilities, with 1.5 million people with disabilities employed in the public sector in 1999, compared with 1.2 million in 1980.

There are a number of reasons why the public sector has become an important employer for people with disabilities. One reason is that the public sector has a long history of employing people with disabilities. In the 19th century, the public sector employed people with disabilities in a number of different roles, including as clerks, typists, and stenographers.

Another reason why the public sector has become an important employer for people with disabilities is that it has a number of advantages over the private sector. For example, the public sector is often able to offer people with disabilities a more flexible working arrangement, such as part-time work or work from home. The public sector is also often able to offer people with disabilities a more secure job, as it is often a permanent position.

There are a number of challenges that the public sector faces when employing people with disabilities. One challenge is that the public sector often has a higher cost of employing people with disabilities, as it often has to provide additional support, such as a sign language interpreter or a Braille document. Another challenge is that the public sector often has a higher level of bureaucracy, which can make it more difficult to hire and manage people with disabilities.

Despite these challenges, the public sector remains an important employer for people with disabilities. In the future, it is likely that the public sector will continue to play an important role in providing employment opportunities for people with disabilities. This is because the public sector has a number of advantages over the private sector, and it is also likely that the public sector will continue to face the same challenges when employing people with disabilities.

There are a number of ways in which the public sector can improve its employment of people with disabilities. One way is to provide more training and support for people with disabilities. Another way is to create more flexible working arrangements. The public sector can also improve its employment of people with disabilities by reducing the level of bureaucracy.

The public sector has a number of advantages over the private sector when it comes to employing people with disabilities. These advantages include a more flexible working arrangement, a more secure job, and a higher level of support. The public sector also has a number of challenges when it comes to employing people with disabilities, including a higher cost of employment and a higher level of bureaucracy.

Despite these challenges, the public sector remains an important employer for people with disabilities. In the future, it is likely that the public sector will continue to play an important role in providing employment opportunities for people with disabilities. This is because the public sector has a number of advantages over the private sector, and it is also likely that the public sector will continue to face the same challenges when employing people with disabilities.

There are a number of ways in which the public sector can improve its employment of people with disabilities. One way is to provide more training and support for people with disabilities. Another way is to create more flexible working arrangements. The public sector can also improve its employment of people with disabilities by reducing the level of bureaucracy.

คำนำ

การจัดบริการสาธารณะเป็นภารกิจสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการทั้งตามอำนาจหน้าที่และตามที่ได้รับถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ โดยมีหลักการทำงานที่จะต้องยึดถือไว้ว่า “การจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้น จะต้องดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการที่มากขึ้น”

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานหลักในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการ และสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ได้เล็งเห็นความสำคัญของการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหรือเป็นคู่มือปฏิบัติงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน เพื่อเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางที่มาตรฐานกำหนดแล้ว ประชาชนไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดในประเทศจะต้องได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ โดยเท่าเทียมกัน

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับสถาบันการศึกษา และองค์กรวิชาชีพต่างๆ ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการบริหารงานและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อร่วมกันพิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่างๆ อาทิเช่น ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล สมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถนำมาตรฐานที่ได้จัดทำขึ้น ไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะได้อย่างแท้จริง

สำหรับ มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับ สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ จัดทำขึ้น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้ศึกษาทำความเข้าใจ และนำมาตรฐาน รวมทั้งแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ การบริหารและการบริการสาธารณะให้ดียิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน อันเป็นเป้าหมายที่สำคัญสูงสุดในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สืบต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	2
บทที่ 2 การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย	5
อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	5
การดำเนินการบังคับทางกฎหมาย	14
บทที่ 3 การเปรียบเทียบคดีตามกฎหมาย	53
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456	53
พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475	54
พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	57
พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508	58
พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510	61
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	65
พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522	70
พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526	73
พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528	76
พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534	80
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	85

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535	91
พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. 2535	95
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	104
พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. 2542	108
พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543	112
บทที่ 4 การกำหนดมาตรฐานบุคลากร	117
การออกคำสั่งมอบหมายหน้าที่	117
การอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	117
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	118
ภาคผนวก	119
- ตัวอย่าง กรณียินยอมให้เปรียบเทียบปรับความผิด	120
- ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย	142

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การเปรียบเทียบปรับเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ โดยเป็นมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่ช่วยในการดูแลสังคมให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งการเปรียบเทียบปรับมีกฎหมายบางฉบับได้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พ.ร.บ.จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล พ.ศ.2503 พ.ร.บ.ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 พ.ร.บ.ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เป็นต้น ประกอบกับได้มีการถ่ายโอนภารกิจในการเปรียบเทียบปรับจากส่วนราชการอื่นให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พ.ร.บ. มาตรการขัง ตวง วัด พ.ศ. 2542 เป็นต้น เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม จึงได้กำหนดแนวทางการเปรียบเทียบปรับนี้ขึ้น โดยรวบรวมกฎหมายต่างๆ ที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ในปัจจุบัน ทั้งกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง กฎหมายที่มีการถ่ายโอนภารกิจในการเปรียบเทียบปรับ และกฎหมายที่มีแผนจะถ่ายโอนภารกิจในการเปรียบเทียบปรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

พร้อมกันนี้ ยังได้แสดงรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย ขอบเขตอำนาจในการเปรียบเทียบคดี ฐานความผิดและอัตราค่าปรับที่เกี่ยวข้อง และแบบพิมพ์ต่างๆ ที่ต้องใช้ตามกฎหมาย สำหรับกฎหมายแต่ละฉบับด้วย

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบ และสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นและเปรียบเทียบคดีตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขต

มาตรฐานฉบับนี้ เป็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีการเปรียบเทียบปรับขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดหลุโทษ หรือความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยรวบรวมกฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายที่ถ่ายโอนภารกิจในการเปรียบเทียบปรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. กฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเปรียบเทียบปรับไว้แล้ว

- พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475
- พ.ร.บ. จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503
- พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508
- พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. 2510
- พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- พ.ร.บ. บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526
- พ.ร.บ. สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528
- พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534
- พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. โรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535
- พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียและระบบกำจัดของเสียของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ตามมาตรา 93)
- พ.ร.บ. การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ

- พ.ร.บ. รักษาคลอง รศ. 121
- พ.ร.บ. คันและคูน้ำ รศ. 250
- พ.ร.บ. ตามช้าง รศ. 127
- พ.ร.บ. กำจัดผักตบชวา พ.ศ. 2456
- พ.ร.บ. สำหรับรักษาช้างป่า พ.ศ. 2464
- พ.ร.บ. ควบคุมสุสานและ฼าปนสถาน พ.ศ. 2481
- พ.ร.บ. สัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482
- พ.ร.บ. ควบคุมการเรียไร พ.ศ. 2487
- พ.ร.บ. โรครบาดสัตว์ พ.ศ. 2499
- พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505
- พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าและการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526
- พ.ร.บ. มาตรการขัง ดวง วัด พ.ศ. 2542
- พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542
- พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
- พ.ร.บ. ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายได้ให้อำนาจการเปรียบเทียบปรับไว้แล้วกับกฎหมาย ที่ได้รับการถ่ายโอนจากส่วนราชการเดิม จึงได้จําแนกกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเปรียบเทียบปรับได้ทันที ตามพระราชบัญญัติ โดยไม่ต้องออกข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับกฎหมายที่ให้

อำนาจเปรียบเทียบปรับได้ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องออกข้อบัญญัติให้สอดคล้องสภาพการใช้กฎหมายในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งกฎหมายทั้งสองลักษณะข้างต้นได้จำแนกไว้แล้วในบทที่ 2 ตารางที่ 2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ตามกฎหมาย และตารางที่ 2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติตามกฎหมายจึงจะสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้

บทที่ 2

การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการได้นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ กล่าวคือ การเปรียบเทียบคดีอันเนื่องมาจากการละเมิดทบัญญัติของตัวกฎหมายนั้นโดยตรง และการเปรียบเทียบคดีอันเนื่องมาจากการละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น (ตามที่กฎหมายให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้)

1. การเปรียบเทียบคดี อันเนื่องมาจากการละเมิดทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.1 โดยจะระบุถึง

- อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี
- การตรวจสอบว่ามีบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ (ซึ่งรายละเอียดอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น สามารถดูได้จากตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.1 อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการเปรียบเทียบคดีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ผู้มีอำนาจในการ เปรียบเทียบคดี ในกรณีที่อปท. ไม่มีอำนาจ	มีบทบัญญัติให้ อปท.ออก ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น
	ฐานความผิด	ตาม		
พระราชบัญญัติการ เดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทศักราช 2456	เฉพาะมาตรา 69 แห่ง พระราชบัญญัติการ เดินเรือในน่านน้ำไทย	คำสั่งที่ 320/2547	เจ้าพนักงาน สอบสวน	-
พระราชบัญญัติภาษี โรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475	เบี้ยปรับเงินเพิ่มต่างๆ	มาตรา 44 (แก้ไขตาม พระราชบัญญัติ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2543	เจ้าพนักงาน สอบสวน	-
พระราชบัญญัติจัด ระเบียบการจอด ยานยนต์ในเขต เทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	ทุกความผิดตาม พระราชบัญญัติ	มาตรา 8 ทวิ	เจ้าพนักงาน สอบสวน	มาตรา 4
พระราชบัญญัติภาษี บำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508	ทุกความผิด (เฉพาะเทศบาล)	มาตรา 57	นายอำเภอ	-
พระราชบัญญัติภาษี ป้าย พ.ศ. 2510	ความผิดที่มีโทษปรับ สถานเดียวหรือมีโทษ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ	มาตรา 38	เจ้าพนักงาน สอบสวน	-

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีในกรณีที่อปท. ไม่มีอำนาจ	มีบทบัญญัติให้อปท.ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
	ฐานความผิด	ตาม		
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	-	มาตรา 74	คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัดและหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด	มาตรา 10
พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526	ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว	มาตรา 22	เจ้าพนักงานสอบสวน	-
พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528	ไม่มี (หรือหากมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นสามารถเปรียบเทียบปรับได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547)	-	เจ้าพนักงานสอบสวน	มาตรา 11
พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534	ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว	มาตรา 51	เจ้าพนักงานสอบสวน	-

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการเปรียบเทียบคดีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ผู้มีอำนาจในการ เปรียบเทียบคดี ในกรณีที่อปท. ไม่มีอำนาจ	มีบทบัญญัติให้ อปท.ออก ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น
	ฐานความผิด	ตาม		
พระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535	ความผิดที่มีโทษปรับ สถานเดียว หรือมี โทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่ เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 85	คณะกรรมการ เปรียบเทียบคดี ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการ ตำรวจภูธรจังหวัด	มาตรา 20, 32, 35, 37, 40, 43, 63
พระราชบัญญัติโรคพิษ สุนัขบ้า พ.ศ.2535	ทุกความผิดตาม พระราชบัญญัติ และมีระเบียบกรม ปศุสัตว์ว่าด้วยการ เปรียบเทียบปรับ พ.ศ. 2547	มาตรา 26	อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายจาก อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น	-
พระราชบัญญัติรักษา ความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ.2535	ทุกความผิดตาม พระราชบัญญัติ และ มีระเบียบกระทรวง มหาดไทย ว่าด้วยการ เปรียบเทียบปรับคดี ความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยการรักษาความ สะอาดและความเป็น ระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมือง พ.ศ. 2536	มาตรา 48	เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นแต่งตั้งและ พนักงานสอบสวน	มาตรา 14

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการเปรียบเทียบคดีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ผู้มีอำนาจในการ เปรียบเทียบคดี ในกรณีที่อปท. ไม่มีอำนาจ	มีบทบัญญัติให้ อปท.ออก ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น
	ฐานความผิด	ตาม		
พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535	เฉพาะความผิดที่ เกี่ยวข้องกับระบบ บำบัดน้ำเสียและ ระบบกำจัดของเสียที่ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจัดให้มีขึ้น เท่านั้น	มาตรา 93	ประธานสภาเทศบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดเมืองพัทยา	-
พระราชบัญญัติมาตรา ซึ่ง ตวง วัด พ.ศ. 2542	-	-	ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมาย สำหรับ ความผิดที่มีโทษ ปรับสถานเดียว หรือที่มีโทษจำคุก ไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ	-
พระราชบัญญัติการขุด ดินและถมดิน พ.ศ. 2543	ทุกความผิด ยกเว้น มาตรา 35 วรรคสอง	มาตรา 42	เจ้าพนักงาน สอบสวน	มาตรา 8

2. การเปรียบเทียบคดี อันเนื่องมาจากการละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในบางกรณี กฎหมายแม่บทไม่ได้ให้อำนาจในการเปรียบเทียบคดีแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้ ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามที่กฎหมายแม่ให้อำนาจไว้แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็สามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547

มีกฎหมายบางฉบับให้อำนาจในการเปรียบเทียบคดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องต่างๆ เพิ่มเติมได้อีก ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและเปรียบเทียบปรับในส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นได้ด้วย

กฎหมายต่างๆ ที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น มีดังนี้

ตารางที่ 2.2 อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น	มาตรา	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	- กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท - กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ - กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง - กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม วิธีการเก็บค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียม	4	-

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น	มาตรา	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	ตามมาตรา 8 โดยมีเงื่อนไขต่อไปนี้ - กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง - ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเฉพาะท้องถิ่น - หลักเกณฑ์และอัตราค่าหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้างเพื่อจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลน	10 64 ทวิ	กรณีข้อบัญญัติท้องถิ่นขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี -
พระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528	ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง - เขตหรือสถานที่ที่ห้ามมิให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน - ลักษณะ สถานที่ที่ตั้ง และเงื่อนไขในการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน - วิธีเก็บ ฝัง เผา ชุบ หรือย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือการรักษาขานพาหนะและเครื่องใช้ในการนี้ให้ด้วยสุขลักษณะ	11	ต้องออกข้อบัญญัติท้องถิ่นก่อน จึงสามารถเปรียบเทียบคดีได้

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น	มาตรา	หมายเหตุ
	- หน้าที่ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม มาตรา 6 หรือมาตรา 7 จะต้อง ปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่ง รายงานและการอื่นใดเพื่อประโยชน์ เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจ ของประเทศ ตลอดจนการ สาธารณสุขและอนามัยของ ประชาชน	11	ต้องออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่นก่อน จึง สามารถเปรียบเทียบ คดีได้
พระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535	การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	20	ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่น
	การกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	32	
	การกำกับดูแลตลาด	35	
	การกำกับดูแลการขายของในตลาด	37	
	การควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่ จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสม อาหารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับ หนังสือรับรองการแจ้ง	40	
	การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือ ทางสาธารณะ	43	
	การกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ไม่เกินอัตราที่ กำหนดในกฎกระทรวง	63	

พระราชบัญญัติ	อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น	มาตรา	หมายเหตุ
พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535	ค่าธรรมเนียมรักษาความสะอาด การปล่อยสัตว์ นำสัตว์ หรือจุลินทรีย์ไปตามถนนหรือเข้าไปในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้	14	-
พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543	ตามมาตรา 6 มีเงื่อนไขดังนี้ - กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง - ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเฉพาะท้องถิ่น	มาตรา 8	ในกรณีออกข้อบัญญัติท้องถิ่นขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

หากพบการกระทำความผิด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการลงโทษได้ตามอำนาจหน้าที่ เช่นการออกคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไข หยุดกิจกรรม พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (ถ้ามี) และการเปรียบเทียบปรับ โดยตรวจสอบก่อนว่าต้องออกคำสั่งหรือไม่ การเปรียบเทียบปรับต้องตรวจสอบว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ และมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร หรือถ้าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจการเปรียบเทียบคดีต้องดำเนินการอย่างไร เป็นต้น

ในการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. กรณีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย จะมีอำนาจในการดำเนินการตามที่ระบุไว้ในกฎหมายฉบับนั้นๆ เช่น ในพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 มาตรา 30 ระบุว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดินตามมาตรา 17 หรือการถมดินตามมาตรา 26 ซึ่งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี เป็นต้น

2. กรณีเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

กรณีกฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย ซึ่งทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจในการปฏิบัติตามที่ระบุในประมวลกฎหมายอาญา เช่น การเข้าตรวจ/ค้นสถานที่ การออกคำสั่งทางปกครองต่างๆ เป็นต้น

3. กรณีเป็นเจ้าพนักงานสอบสวน

กรณีกฎหมายฉบับให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานสอบสวน ซึ่งจะต้องมีการบันทึกคำให้การ พร้อมทั้งทำความเห็นและสำนวนการสอบสวน เสนอต่อพนักงานอัยการอีกด้วย

การกระทำความผิดสามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่างๆ เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น
2. การฝ่าฝืนประกาศของราชการส่วนท้องถิ่น
3. การฝ่าฝืนคำสั่งตามกฎหมาย เช่น คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข
4. การขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมาย เช่น การขัดขวางการเข้าตรวจสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น

การดำเนินการบังคับทางกฎหมาย

ในการดำเนินการบังคับทางกฎหมาย มีขั้นตอนหลักคือ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบการกระทำความผิดหรือได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำการรวบรวมหลักฐานการกระทำความผิดเพื่อพิจารณาความผิดตามกฎหมาย และดำเนินการบังคับทางกฎหมายตามอำนาจที่ โดยการรวบรวมหลักฐานการกระทำความผิด จะต้องดำเนินการสืบสวน เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานแห่งการกระทำความผิดหรือการฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น การฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การฝ่าฝืนคำสั่ง หรือการละเมิดข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสอบปากคำผู้เห็นเหตุการณ์หรือผู้ได้รับความเดือดร้อน และทำบันทึกหรือรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งอาจถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานประกอบ

รายงานการตรวจสอบ

เขียนที่

วันที่

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

เรียน

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง ได้ดำเนินการตรวจสอบ

..... ของ..... ตั้งอยู่ที่.....

ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้.....

.....

.....

.....

ซึ่ง สอดคล้อง / ไม่สอดคล้อง กับ

ที่ระบุว่า.....

.....

ดังนั้น

.....

.....

ลงชื่อพยาน ลงชื่อผู้ตรวจสอบ/รายงาน

(.....)

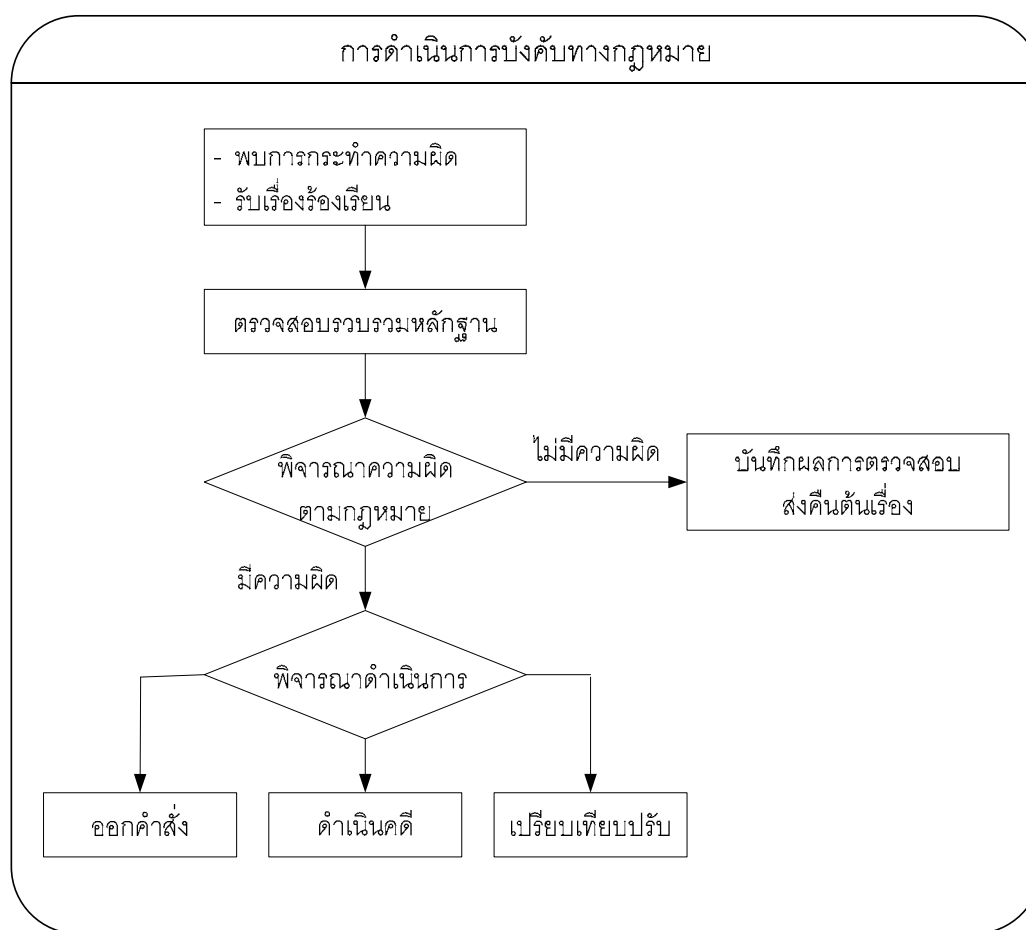
(.....)

ตำแหน่ง

ตำแหน่ง

หลังจากการตรวจสอบ ต้องมีการพิจารณาความผิดตามกฎหมาย หากพบว่ามีความผิดให้ดำเนินการบังคับทางกฎหมายต่อไป โดยดำเนินการบังคับทางกฎหมายนั้น สามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การออกคำสั่งทางปกครอง
2. การดำเนินคดี
3. การเปรียบเทียบปรับ

1. การออกคำสั่งทางปกครอง

การออกคำสั่งทางปกครอง เป็นการดำเนินการเพื่อบังคับให้ผู้กระทำความผิดหยุดดำเนินการหรือแก้ไขการกระทำความผิดนั้นให้ถูกต้อง เช่นคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไข คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต โดยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ได้ให้ความหมายไว้ของคำสั่งทางปกครองไว้ ดังนี้

มาตรา 5 “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

- (1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยการอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ
- (2) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยหากผู้ได้รับคำสั่งฝ่าฝืนจะมีความผิดทางอาญาตามที่กฎหมายกำหนด และในการออกคำสั่งทางปกครอง จะต้องระบุเหตุผล และกรณีที่อยู่อุทธรณ์หรือโต้แย้งได้ด้วย ตามที่ระบุในมาตรา 37 และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนี้

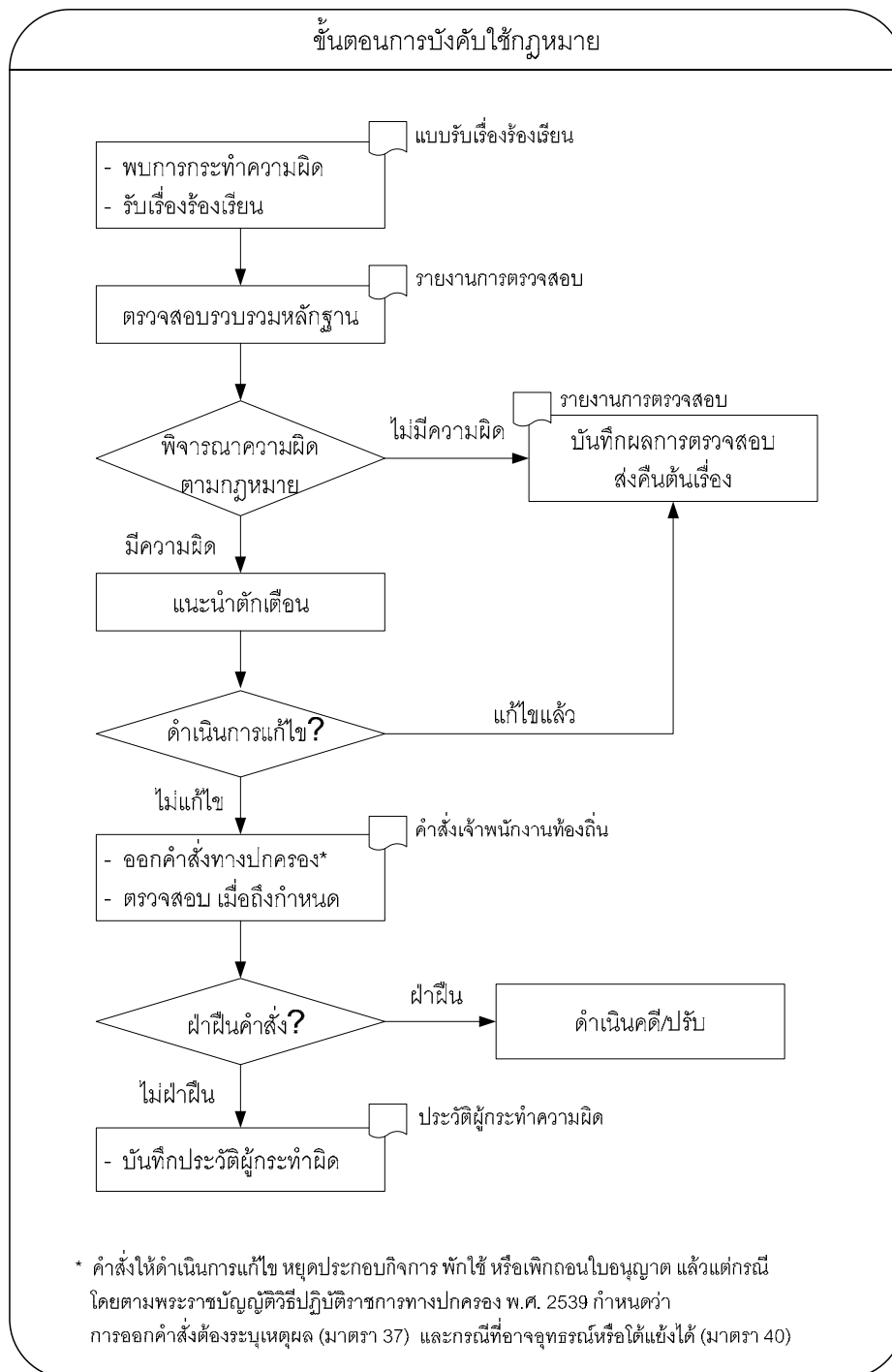
มาตรา 37 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้

มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อยู่อุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุงกรณีที่อยู่อุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้งและระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลายาวเกินหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง

การออกคำสั่งทางปกครองนั้น มีหลายลักษณะ ได้แก่

1. คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข
2. คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
3. คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
4. คำสั่งให้หยุดดำเนินการ หรือระงับการกระทำ

ในตัวอย่าง จะแสดงคำสั่งทางปกครองทั้ง 4 ลักษณะ โดยมีลำดับการออกคำสั่งดังนี้

1. เมื่อพบการกระทำความผิด ให้ออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขก่อน
2. หากยังไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่ง ให้ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ หรือพักใช้ใบอนุญาต
3. หากหลังจากได้รับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ยังไม่ปรับปรุงแก้ไข ให้ออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกครั้ง
4. หากถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตสองครั้งแล้ว ยังไม่ดำเนินการแก้ไข ให้ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาจไม่ได้กำหนดลำดับขั้นตอนการออกคำสั่งดังที่ยกตัวอย่าง โดยอาจให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ โดยไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ดังนั้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำตัวอย่างคำสั่งต่างๆ เหล่านี้ ไปประยุกต์ใช้ สามารถทำได้ ถ้าต้องการออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการชั่วคราว โดยไม่ออกคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขสามารถทำได้เช่นกัน

รายละเอียดของหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการออกคำสั่งต่างๆ ตามกฎหมายแต่ละฉบับ จะได้กล่าวถึงในรายละเอียดในว่าด้วย การเปรียบเทียบคดีตามกฎหมาย

ตัวอย่าง

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ /

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการตรวจสอบของเจ้าพนักงาน

ตามที่นาย/น.ส./นาง.....ตำแหน่ง.....

ได้ดำเนินการตรวจสอบ ของ ตั้งอยู่ที่

.....

พบว่าท่านได้กระทำผิดตามมาตรา แห่งพระราชบัญญัติ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ.....

ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งให้ท่านปรับปรุง ดังนี้.....

.....

ภายในกำหนด วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาดังกล่าว จะมี

โทษจำคุกไม่เกิน หรือปรับไม่เกิน หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา

(และจะดำเนินการออกคำสั่งให้หยุดกิจการ หรือพักใช้ใบอนุญาต แล้วแต่กรณีต่อไป)

หากท่านเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อ....

..... ได้ ภายใน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามคำสั่งข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวอย่าง

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ /

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้พักใช้ใบอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข

ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีคำสั่งที่ / ลงวันที่ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
ให้ท่านซึ่งเป็นเจ้าของ/ผู้ครอบครองสถานประกอบการ ตั้งอยู่ บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล อำเภอ จังหวัด ดำเนินการปรับปรุง
แก้ไข แต่ปรากฏว่าท่านมิได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
คำสั่ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ.....
ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตของท่านเป็นเวลา วัน ดังนั้น
จึงให้ท่านหยุดดำเนินการเป็นเวลา.....วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไข
ตามคำสั่งที่...../หากท่านยังคงดำเนินการต่อไป จะมีโทษตามมาตรา ที่บัญญัติว่า
.....
เมื่อครบกำหนด.....วัน หากท่านไม่ปรับปรุงแก้ไข จะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้.....

หากท่านเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อ..
..... ภายในวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามคำสั่งข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

.....
นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวอย่าง

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ /

วันที่ เดือน พ.ศ.....

เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เพิกถอนใบอนุญาต

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข

สำเนาคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต จำนวน 2 ฉบับ

ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งท่านในฐานะเจ้าของผู้ครอบครองสถานประกอบการ ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....
ถนนตำบล อำเภอ จังหวัด
มิได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือหยุดดำเนินการเพื่อปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดใน
คำสั่งข้างต้น นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ.....
ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของท่าน ใบอนุญาตเลขที่.....
ดังนั้น ท่านจึงต้องหยุดดำเนินการ นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ หากท่านยังคงดำเนินการต่อไปจะมีโทษ
ฐานประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาตตามมาตราที่บัญญัติว่า.....

หากท่านเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นต่อ ได้ ภายในวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามคำสั่งข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวอย่าง

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ /

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไข

ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีคำสั่งที่ / ลงวันที่ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ให้ท่านซึ่งเป็นเจ้าของ/ผู้ครอบครองสถานประกอบการ ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ถนนตำบล อำเภอ จังหวัด ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข แต่ปรากฏว่าท่านมิได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง โดยไม่มีเหตุผลอันควรนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ.....ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงขอออกคำสั่งให้ท่านหยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราว นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไข ตามคำสั่งที่ / หากท่านยังคงดำเนินการต่อไป จะมีโทษตามมาตรา คือที่บัญญัติว่า.....

หากท่านเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อ ได้ ภายในวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามคำสั่งข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

.....

()

นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. การดำเนินคดี

กฎหมายส่วนใหญ่จะมีบทกำหนดโทษในรูปแบบเป็น การลงโทษทางอาญา ได้แก่ โทษปรับ โทษจำคุก โทษทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งการดำเนินการลงโทษทางอาญานี้เป็นอำนาจของศาลยุติธรรม โดยในส่วนของ การดำเนินคดีฟ้องศาลนั้น มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการสืบสวน โดย

- รวบรวมพยานหลักฐานการฝ่าฝืนกฎหมาย เช่นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การฝ่าฝืนคำสั่ง หรือการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ (เช่น การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของพนักงานเจ้าหน้าที่)
- แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ต้องหา โดยระบุฐานความผิดอะไร ตามกฎหมายฉบับใดมาตราอะไร
- เสนอความเห็นต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการร้องทุกข์หรือเปรียบเทียบคดี โดยทำเป็นหนังสือร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานสอบสวน หรือแบบแจ้งเรื่องให้เปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี

พนักงานสอบสวน ดำเนินการสอบสวน โดย

- รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เช่นพยานเอกสาร พยานวัตถุ ตัวผู้กระทำความผิด
- ทำบันทึกคำให้การ โดยอาจสอบปากคำเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วย
- ทำความเห็นหรือดำเนินการเปรียบเทียบคดีพร้อมสำนวนสอบสวนเสนอพนักงานอัยการ

(ในกรณีที่เห็นว่าไม่สมควรต้องโทษถึงจำคุก เจ้าพนักงานสอบสวนสามารถเปรียบเทียบปรับได้ในความผิดโทษปรับสถานเดียว ไม่เกิน 10,000 บาท ตามมาตรา 37 และมาตรา 38 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา)

พนักงานอัยการ

- พิจารณาสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานเพื่อสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง
- หากพิจารณาไม่ฟ้อง ต้องออกคำสั่งไม่ฟ้องคดี
- หากพิจารณาฟ้องคดี อัยการจะออกคำสั่งฟ้อง และทำคำฟ้อง เพื่อยื่นต่อศาล

ศาล

- ศาลพิจารณารับฟ้อง ถ้าคำฟ้องถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมทั้งนัดสืบพยาน
- พิจารณาสืบพยาน ทั้งพยานโจทก์และพยานจำเลย และวินิจฉัยตัดสินคดี

ในกฎหมายบางฉบับอาจให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนด้วย ซึ่งในกรณีนี้ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการสอบปากคำ รวบรวมพยานหลักฐาน บันทึกคำให้การ ทำสำนวนการสอบสวนเสนอต่อพนักงานอัยการได้ โดยไม่ต้องร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวอย่าง

หนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอให้ดำเนินคดี

เรียน เจ้าพนักงานสอบสวน

สิ่งที่ส่งมาด้วยจำนวน ฉบับ

ด้วย.....ของได้ตรวจ

พบว่า นาย/นาง/นางสาว เป็น บ้านเลขที่

หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล

อำเภอ จังหวัด ได้กระทำการ

ซึ่งมีความผิดตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ..... และมีความผิดตาม

มาตรา..... ตามเอกสารหลักฐานที่ส่งมาด้วยนี้

ในการนี้.....มีความประสงค์จะดำเนินคดี

..... ซึ่งกระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าว จึงมอบอำนาจให้

..... เป็นผู้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว

ตลอดจนให้ข้อมูลต่างๆ และเป็นผู้ประสานงานกับพนักงานสอบสวนจนกว่าคดีจะแล้วเสร็จ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

แบบแจ้งเรื่องให้เปรียบเทียบคดี

ที่..... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอให้เปรียบเทียบคดี

เรียน (ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย (เอกสารหลักฐาน) จำนวน ฉบับ

แบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีและเมล็ดข้อบัญญัติท้องถิ่น จำนวน ฉบับ

ตามที่เจ้าพนักงาน..... ได้ดำเนินคดี

ตรวจสอบกรณี..... (ฝ่าฝืนข้อกำหนดท้องถิ่น / ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง / อื่นๆ)

พบว่า นาย/นาง/นางสาว เป็น (เจ้าของ/ผู้ครอบครอง)

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ต.รอก/ชอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้..... (กระทำความผิด... / ฝ่าฝืนข้อกำหนดท้องถิ่น... / ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง... / อื่นๆ)

ซึ่งมีความผิดตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ.....

ในการนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เรียกผู้กระทำความผิดมารับฟังข้อกล่าวหาและผู้กระทำความผิดได้ยอมรับ

ผิดตามข้อกล่าวหาแล้วตามแบบบันทึกคำให้การที่ส่งมาด้วย โดยที่บัญญัติมาตรา.....

กำหนดให้ (ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ) มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ดังนั้นทาง..... (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

จำเริญขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาเปรียบเทียบปรับในกรณีดังกล่าว ตามแบบเปรียบเทียบคดีกำหนด

ค่าปรับที่ส่งมาด้วย

เนื่องจาก..... (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กำหนดให้ค่าปรับเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

กรุณาจัดส่งค่าปรับกรณีดังกล่าวให้ทาง..... ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)
(ตำแหน่ง)

3. การเปรียบเทียบปรับ

กฎหมายได้กำหนดวิธีการดำเนินคดีด้วยการเปรียบเทียบปรับโดยไม่ต้องดำเนินการฟ้องศาลได้ ซึ่งหากผู้กระทำความผิดยอมรับผิดและชำระค่าปรับแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกแล้วต่อกันได้และถือเป็นการระงับสิทธิที่จะนำคดีมาฟ้องอีกด้วย ตามมาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 37 คดีอาญาเล็กน้อยได้ดังต่อไปนี้

(1) ในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนศาลพิจารณา

(2) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีอื่นที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งมีโทษปรับอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบแล้ว

(3) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งเกิดในกรุงเทพมหานครเมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่นายตำรวจประจำท้องที่ตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้ทำการในตำแหน่งนั้นๆ ได้เปรียบเทียบแล้ว

(4) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

มาตรา 38 ความผิดตามอนุมาตรา (2) (3) และ (4) แห่งมาตราก่อน ถ้าเจ้าพนักงานดังกล่าวในมาตรานั้นเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

(1) ให้กำหนดค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหายยินยอมตามนั้น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่กำหนดให้ภายในเวลาอันสมควร แต่ไม่เกินสิบห้าวันแล้ว คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลากำหนดในวรรคก่อน ให้ดำเนินคดีต่อไป

(2) ในคดีมีค่าทดแทน ถ้าผู้เสียหายและผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้เจ้าหน้าที่กะจำนวนตามที่เห็นควรหรือตามที่คู่ความตกลงกัน

มาตรา 39 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปดังต่อไปนี้

- (1) โดยความตายของผู้กระทำความผิด
- (2) ในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความกัน

โดยถูกต้องตามกฎหมาย

- (3) เมื่อคดีเลิกกันตามมาตรา 37
- (4) เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง
- (5) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำความผิดยกเลิกความผิดเช่นนั้น
- (6) เมื่อคดีขาดอายุความ
- (7) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ

นอกจากนั้น เมื่อได้ดำเนินการเปรียบเทียบปรับและบันทึกการเปรียบเทียบปรับเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นส่งเรื่องพร้อมสำนวนคดีไปให้พนักงานอัยการ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 142 วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 142 ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุม หรือขังอยู่ หรือปล่อยชั่วคราวหรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนทำความเห็นตามสำนวนการสอบสวน ว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งแต่สำนวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่ให้ขอเองหรือขอให้พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาผู้นั้นถูกขังอยู่แล้ว

แต่ถ้าเป็นความผิด ซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการเปรียบเทียบนั้นไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

การเปรียบเทียบปรับ หากเป็นการกระทำความผิดเดียวที่ผิดกฎหมายหลายบท และทุกบทอยู่ในอำนาจการเปรียบเทียบปรับของพนักงานสอบสวน ที่จะต้องเปรียบเทียบปรับตามบทหนักเท่านั้น คดีอาญาจึงจะเลิกกัน แต่หากการกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายหลายบท บทหนัก

เปรียบเทียบปรับได้ อีกบทหนึ่งเปรียบเทียบปรับไม่ได้ ถือว่าการกระทำนั้นพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการพิจารณาฟ้องคดีต่อไป

การเปรียบเทียบปรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

1. การเปรียบเทียบปรับกรณีกฎหมายแม่บทต่างๆ ให้อำนาจไว้และ
2. การเปรียบเทียบปรับกรณีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนี้

■ **การเปรียบเทียบปรับกรณีกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้**

พระราชบัญญัติบางฉบับที่บังคับใช้ในท้องถิ่น ได้มีการให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเปรียบเทียบปรับไว้ โดยอาจจำกัดอำนาจในการเปรียบเทียบปรับตามฐานความผิดที่มีบทลงโทษต่างๆ กัน หรือพระราชบัญญัติบางฉบับอาจให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเปรียบเทียบปรับในทุกฐานความผิดก็ได้ ซึ่งรายละเอียดในส่วนของอำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีการรวบรวมไว้ในตารางที่ 2.1 อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายต่างๆ

กรณีกฎหมายที่ไม่ได้มีการให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเปรียบเทียบปรับนั้น ก็ต้องดำเนินคดีตามหลักกฎหมายทั่วไป ในการดำเนินคดี

ขั้นตอนการเปรียบเทียบปรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การเปรียบเทียบคดีสำหรับกฎหมายต่างๆ นั้น ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวถึงไปแล้ว โดยอาจจัดทำแบบพิมพ์ที่ต้องใช้ตามตัวอย่างที่ได้จัดทำไว้

ซึ่งกฎหมายบางฉบับได้มีการกำหนดขั้นตอนดำเนินการในการเปรียบเทียบคดีผู้รับผิดชอบในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน และอาจมีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคดีไว้บางส่วนด้วย เช่น พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เป็นต้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องใช้แบบพิมพ์ตามที่กำหนดในกฎหมายแต่ละฉบับนี้ ในการดำเนินการ

นอกเหนือจากนั้น ในการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น มีการกำหนดแบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการปรับคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น **ต้องใช้แบบพิมพ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับดังกล่าวด้วย**

กรณีเมื่อพบว่าการละเมิดบทบัญญัติตามกฎหมาย

1. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ (เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี) ต้องออกหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาเปรียบเทียบปรับ ส่งให้ผู้ต้องหา

2. เมื่อผู้ต้องหาอยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับดำเนินการ

- สอบถามชื่อ-สกุล อายุ สัญชาติ ที่อยู่ อาชีพของผู้ต้องหาและ
- แจ้งการกระทำที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามกฎหมายใด มาตราใด

โดยบันทึกคำให้การผู้กระทำความผิดตามแบบพิมพ์บันทึกคำให้การผู้กระทำ

ความผิด

3. หลังจากบันทึกคำให้การผู้กระทำความผิดแล้ว

- ถ้าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับทำการเปรียบเทียบปรับและบันทึกการเปรียบเทียบปรับในแบบพิมพ์ **เปรียบเทียบคดีกำหนดค่าปรับ**
- ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนในเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายแม่บท โดยใช้แบบพิมพ์ **หนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น** พร้อมใบมอบอำนาจให้แจ้งความ (ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้เป็นผู้แจ้งความ)
- ในกรณีที่ผู้ต้องหายอมให้เปรียบเทียบปรับแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายแม่บท ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับทำหนังสือร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดี ตามแบบพิมพ์

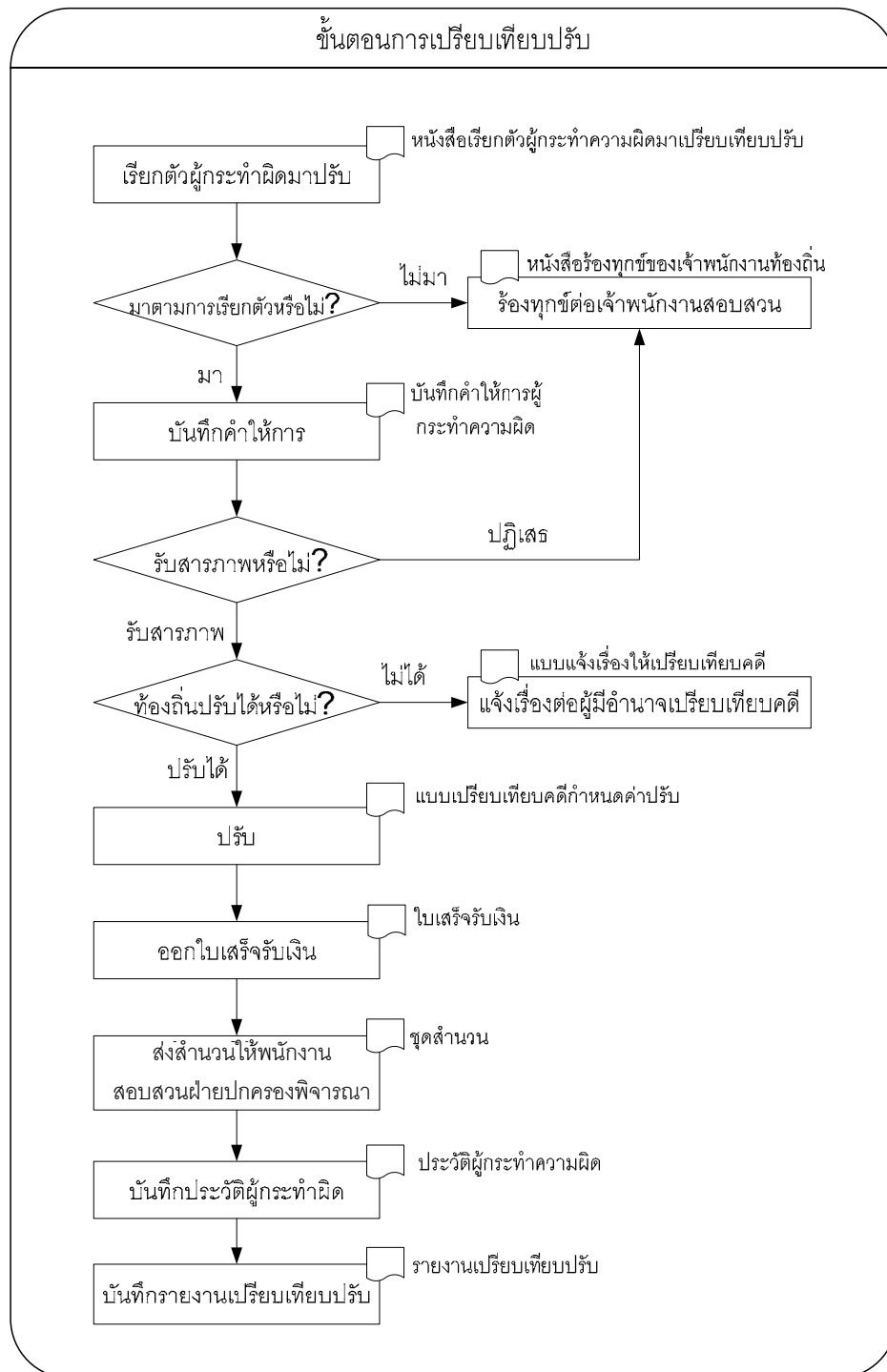
หนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงาน พร้อมใบมอบอำนาจให้แจ้งความ
(ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้เป็นผู้แจ้งความ)

4. เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายแม่บท แล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับและผู้รับเงินลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น

5. เมื่อได้ทำการเปรียบเทียบปรับเสร็จแล้ว ให้ส่งสำนวนการเปรียบเทียบปรับไปยังพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง หรือพนักงานอัยการ (แล้วแต่กรณี) พิจารณา ดังนี้

- ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้บันทึกความเห็นชอบไว้ในสำนวนการเปรียบเทียบปรับ แล้วให้ส่งคืนกลับไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับเพื่อเก็บรักษาไว้
- ถ้าในกรณีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าสำนวนการเปรียบเทียบปรับนั้นมีข้อบกพร่อง ให้ส่งคืนผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายแม่บท แล้วส่งกลับให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
- ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบปรับไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนคดีนั้น แล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการในเขตอำนาจ ซึ่งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองจะต้องแจ้งเหตุที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นไปให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับทราบ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายแม่บท ตามแบบพิมพ์ความเห็นของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พร้อมกับแจ้งให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแจ้งผู้ต้องหามารับเงินค่าปรับคืน โดยให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับเงินไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบพิมพ์ใบคืนเงินค่าปรับ

6. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับบันทึกประวัติผู้กระทำความผิดตามแบบพิมพ์ประวัติผู้กระทำความผิด และเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อตรวจสอบ หากมีการกระทำผิดซ้ำอีก

ตัวอย่าง

แบบหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาเปรียบเทียบปรับ

เลขที่.....

หน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติ.....

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือแจ้งการกระทำความผิด ที่/.....ลงวันที่..... จำนวน ฉบับ
2. สำเนาหนังสือคำสั่ง ที่/..... ลงวันที่..... จำนวน ฉบับ

ตามหนังสือที่ส่งมาด้วย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้.....แจ้ง/ออกคำสั่ง ที่...../..... ลงวันที่.....
ให้ท่านดำเนินการ.....

โดยอาศัยอำนาจตามตรา แห่งพระราชบัญญัติ..... พ.ศ. ปรากฏว่าท่าน
มิได้ดำเนินการตาม (หนังสือแจ้ง/คำสั่ง) นั้น จึงเป็นการ (ฝ่าฝืน/ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง) โดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันสมควร
จึงมีความผิดระวางโทษ.....ตามมาตรา.....

พ.ศ. ซึ่งความผิดดังกล่าว เป็นความผิดที่สามารถทำการเปรียบเทียบปรับได้ นั้น

ในการนี้ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น / คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี) จึงขอให้ท่านมา
พบเจ้าหน้าที่ ที่ ณ (สำนักงาน.....)ภายใน..... วัน นับ

แต่วันที่รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้ติดต่อในวันราชการ เพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตาม
กฎหมาย หากพ้นกำหนดทาง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) จะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี
ตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการชำระค่าปรับต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

หัวหน้าหน่วยงาน

ตัวอย่าง

บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิด

คดีที่/

สถานที่ (ที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) อายุ ปี
สัญชาติ บ้านเลขที่ หมู่ที่ ต.รอก/ชอย ถนน
ตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก
..... ตามหนังสือมอบอำนาจ ที่ วันที่ เดือน พ.ศ.)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) เป็นผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติ
..... มาตรา ในข้อหา
..... ซึ่งมีโทษตามมาตรา ต้องระวางโทษ

ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว

[] (1) ข้าพเจ้าขอให้การรับสารภาพว่ากระทำความผิดจริง และยินยอมให้ผู้มีอำนาจ
เปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบปรับตามที่เห็นสมควร

[] (2) ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่ามิได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้กระทำความผิด

(.....)

(ลงชื่อ) เจ้าหน้าที่ / ผู้บันทึก

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

แบบเปรียบเทียบคดีกำหนดค่าปรับ

คดีเปรียบเทียบที่/

ที่ทำการเปรียบเทียบ

วันที่เดือน พ.ศ.

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา

ชื่อผู้กระทำความผิด (1)

(2)

เหตุเกิดเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เวลา ณ

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

คดีนี้ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติ.....

มาตรา ข้อหา (1)

(2)

มีบทลงโทษตามมาตรา..... ซึ่งเป็นความผิดที่..... (เจ้าพนักงานท้องถิ่น/คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี)

พิจารณาเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่สมควรได้รับโทษจำคุกหรือฟ้องศาล และผู้กระทำความผิดยอมรับผิด

และยินยอมให้ทำการเปรียบเทียบปรับ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น/คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี)

จึงเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิด เป็นเงิน บาท (.....)

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง และได้ลงลายมือชื่อไว้
เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้กระทำความผิด

(ลงชื่อ) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ) เจ้าหน้าที่/ผู้บันทึก

บันทึกการชำระเงิน	
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่	เลขที่
วันที่ เดือน	พ.ศ.
จำนวนเงิน	บาท
ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน

ใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่..... เลขที่.....
ที่ว่าการ..... จังหวัด.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ได้รับเงินค่าปรับกรณีละเมิดกฎหมาย
..... กระทำผิดฐาน.....
.....
.....
ตามคดีที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เป็นเงิน..... บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว
ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)
ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ/พนักงานสอบสวน ผู้รับเงิน

(ฉบับ)

ใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่..... เลขที่.....
ที่ว่าการ..... จังหวัด.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ได้รับเงินค่าปรับกรณีละเมิดกฎหมาย
..... กระทำผิดฐาน.....
.....
.....
ตามคดีที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เป็นเงิน..... บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว
ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)
ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ/พนักงานสอบสวน ผู้รับเงิน

บันทึกเพิ่มเติม

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ตามบันทึกคำให้การของ.....ต้องหาดังกล่าว
ข้างต้น ได้บันทึกความยินยอมชำระค่าปรับให้เป็นเงิน..... บาท
ภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. บัดนี้ถึง
กำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว.....ผู้ต้องหาไม่นำเงินมา
ชำระ จึงได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ..... พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบปรับ

ตัวอย่าง

หนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอให้ดำเนินคดีแก่

เรียน เจ้าพนักงานสอบสวน

สิ่งที่ส่งมาด้วยจำนวน ฉบับ

ด้วย.....(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....พบว่า
(นาย/นาง/นางสาว).....บ้านเลขที่
หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล
อำเภอ จังหวัด ได้กระทำการละเมิด.....ซึ่งมี
ความผิดตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติ..... และมี
ความผิดตามมาตรา..... ตามเอกสารหลักฐานที่ส่งมาด้วยนี้

ในการนี้.....(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... มีความประสงค์จะ
ดำเนินคดีแก่ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย จึงมอบอำนาจให้
(พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....เป็นผู้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดี
แก่บุคคลดังกล่าว ตลอดจนให้ข้อมูลต่างๆ และประสานงานกับพนักงานสอบสวนจนแล้วเสร็จ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตัวอย่าง

แบบประวัติผู้กระทำความผิด

1. ผู้กระทำความผิด	ชื่อ..... ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ที่อยู่เลขที่..... ผู้รับอนุญาต.....เลขที่...../.....
2. วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ	เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....น. สถานที่เกิดเหตุ
3. ข้อหา	ฐาน ตามพระราชบัญญัติ.....
4. จำนวนของกลาง	ของกลาง (1) ชีดและเก็บมา..... (2) อาชด.....
5. ผลคดี	กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติ ฐาน.....มาตรา..... [] 1. ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบและชำระเงินค่าปรับ จำนวน.....บาท ชำระค่าปรับวันที่.....เดือน.....พ.ศ. หลักฐานการสั่งเปรียบเทียบปรับ ตามหนังสือหรือบันทึก ที่...../..... วันที่เดือน.....พ.ศ. [] 2. ศาลพิพากษาลงโทษตามคดีแดง ที่.....
6. งานคลังรับเงิน	วันที่.....เดือน..... พ.ศ. จำนวน เงิน.....บาท ตามใบเสร็จเลขที่.....เลขที่.....

(ลงชื่อ) ผู้บันทึกประวัติ

(.....)

ตำแหน่ง

การเปรียบเทียบปรับกรณีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้เพื่อบังคับใช้นั้น หากมีการละเมิดบทบังคับตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ไว้ โดยกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนี้

ตารางที่ 2.3 อำนาจการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547

อปท.	อำนาจการเปรียบเทียบคดี ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย (กรณีไม่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	คดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือคดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
เทศบาล	คดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท
องค์การบริหารส่วนตำบล	คดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท

โดยในการเปรียบเทียบคดียุั้นจะต้องมีการแต่งตั้งผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเป็นเวรประจำวัน ประจำสำนักงาน หรือประจำที่ทำการ โดยนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนด้วย

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ” หมายความว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าแขวง หรือหัวหน้าส่วนราชการในเขตเทศบาลนั้น

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

“พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง” หมายความว่า หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนตามข้อ 3 ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 แห่งเขตท้องที่ซึ่งมีอำนาจสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในส่วนของการขั้นตอนการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น จะคล้ายคลึงกับการเปรียบเทียบปรับดังได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้ว อย่างไรก็ตาม จะมีรายละเอียดตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่น่าสนใจเพิ่มเติม รวมทั้งแบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับ ดังนี้

เมื่อพบว่าการละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

1. ท้องถิ่นต้องมีการตรวจสอบว่า ท้องถิ่นนั้นมีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีหรือไม่
 - ถ้าท้องถิ่นไม่มีอำนาจเปรียบเทียบคดี ให้ท้องถิ่นส่งเรื่องให้กับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจหน้าที่ (อาจใช้แบบแจ้งเรื่องให้เปรียบเทียบคดี ดังตัวอย่างได้)

- ถ้าท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบคดี ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดำเนินคดีที่ละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ออกหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาเปรียบเทียบปรับ (อาจใช้ตามตัวอย่างที่ให้ไว้ได้) ส่งให้ผู้ต้องหา
2. เมื่อผู้ต้องหาอยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดำเนินการ
- ถามสอบถามชื่อ-สกุล อายุ สัญชาติ ที่อยู่ อาชีพของผู้ต้องหา และ
 - แจ้งการกระทำที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิด
- โดยบันทึกคำให้การผู้กระทำความผิดไว้ (อาจใช้บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิดดังตัวอย่าง)
3. หลังจากบันทึกคำให้การของผู้กระทำความผิดแล้ว
- ถ้าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบคดี ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบคดีและดำเนินการ ตามข้อ 4 ต่อไป
 - ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดี ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไปภายใน 3 วัน นับแต่วันที่เปรียบเทียบคดีไม่ได้ (อาจใช้หนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังตัวอย่างได้)
 - ในกรณีที่ผู้ต้องหายอมให้เปรียบเทียบคดีแต่ไม่ชำระค่าปรับภายใน 30 วัน ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำหนังสือร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดี โดยผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองภายในเขตอำนาจดำเนินคดีภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ผู้ต้องหาไม่ชำระค่าปรับภายในวันที่ครบกำหนดชำระค่าปรับ
4. เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับภายใน 30 วัน ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและผู้รับเงินลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น
5. เมื่อทำการเปรียบเทียบคดีเสร็จแล้ว ให้ส่งสำนวนการเปรียบเทียบคดีไปยังพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทำการเปรียบเทียบคดีเสร็จหรือวันที่ผู้ต้องหาชำระค่าปรับแล้ว

- ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบคตินั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้บันทึกความเห็นชอบไว้ในสำนวนการเปรียบเทียบคดี แล้วให้ส่งคืนกลับไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อเก็บรักษาไว้ แล้วดำเนินการตามข้อ 6 ต่อไป
- ถ้าในกรณีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าสำนวนการเปรียบเทียบคตินั้นมีข้อบกพร่อง ให้ส่งคืนผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการเปรียบเทียบคดี แล้วส่งกลับคืนไปให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
- ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนคดีนั้นแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการในเขตอำนาจ ซึ่งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองจะต้องแจ้งเหตุที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ไปให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีแล้วแต่กรณี ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการเปรียบเทียบคดี พร้อมกับแจ้งให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อแจ้งผู้ต้องหามารับเงินค่าปรับคืน โดยให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับเงินไว้เป็นหลักฐาน

ทั้งนี้เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเปรียบเทียบคดี หรือดำเนินคดีเสร็จแล้วให้แจ้งผลคดีให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าของเรื่องทราบด้วย

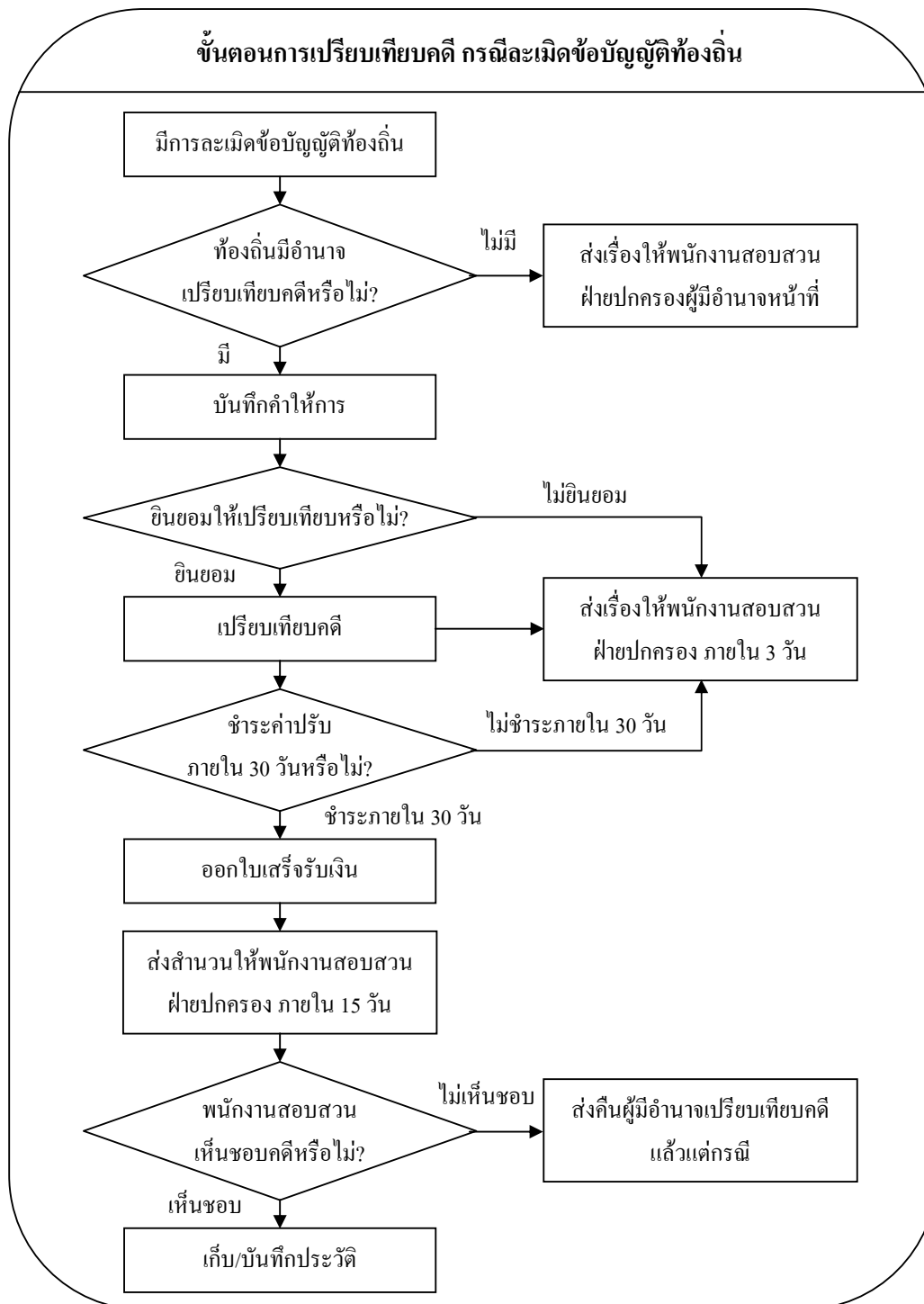
6. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีบันทึกประวัติผู้กระทำความผิดตามแบบพิมพ์ประวัติผู้กระทำความผิด และเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อตรวจสอบ หากมีการกระทำผิดซ้ำอีก

เพิ่มเติมรายละเอียดที่ควรทราบจากข้อบังคับ

- สถานที่ทำการเปรียบเทียบคดี
 - ต้องทำการเปรียบเทียบคดีที่สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าจำเป็นก็เปรียบเทียบที่อื่นได้ (แต่ต้องเป็นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และต้องบันทึกด้วยว่ามีความจำเป็นต้องเปรียบเทียบปรับนอกสำนักงานอย่างไร

- ส่วนสถานที่ทำการเปรียบเทียบคดีและการสอบสวนคดีของพนักงานฝ่ายปกครองให้ใช้ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบคดีที่อื่นก็ได้ (แต่ต้องเป็นภายในเขตอำนาจ) ทั้งนี้ให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบคดีนั้นด้วย
- ของกลาง จะมีผู้มีหน้าที่รักษาของกลางจนกว่าคดีถึงที่สุดไม่ว่าคดีนั้นจะอยู่ในอำนาจเปรียบเทียบคดีของตนหรือไม่ ซึ่งผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง ได้แก่
 - นายกเทศมนตรี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดเทศบัญญัติ
 - นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
- เงินค่าปรับให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปฏิบัติในส่วนนี้ให้ปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของกระทรวงการคลัง

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามอำนาจที่ได้รับแล้ว และกฎหมายแม่บทได้ให้อำนาจในการเปรียบเทียบปรับไว้ โดยมีฐานความผิดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเปรียบเทียบคดีได้สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547 แล้วนั้น ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามฐานความผิดในกฎหมายแม่บทได้ โดยไม่ถือว่าขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้แต่อย่างใด นอกเหนือจากนั้นในข้อบังคับนี้ ยังได้มีการกำหนดแบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้แบบฟอร์มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยแบบฟอร์มที่ให้ไว้เป็นตัวอย่างในหัวข้อก่อนหน้ามาใช้ได้

แบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

คดีที่...../..... สำนักงาน/ที่ทำการ.....

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษและผู้ต้องหา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

1. ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ชื่อ..... เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....
ปี อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ได้กล่าวหาว่า เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

2. เหตุเกิดที่

3. ผู้ต้องหาชื่อ..... เลขประจำตัวประชาชน.....เกิดเมื่อ.....
วัน.....เดือน..... ปี..... อายุ..... ปี อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
โทรศัพท์..... สัญชาติ..... บิดาชื่อ..... มารดาชื่อ.....

ผู้ต้องหาให้การว่า.....

4. ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบคดีหรือไม่

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ทั้งสองฝ่ายฟังและรับรองว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ) ผู้กล่าวหา

(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ต้องหา

(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ทำการเปรียบเทียบคดี

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ) พยาน/ผู้เขียน

(.....)

ความเห็นของผู้ทำการเปรียบเทียบคดี

ผู้ทำการเปรียบเทียบคดีเห็นว่า.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ทำการเปรียบเทียบคดี
ตำแหน่ง.....

บันทึกการเปรียบเทียบคดี

คดีเปรียบเทียบที่...../..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

1. ผู้ทำการเปรียบเทียบคดีเห็นว่า ผู้ต้องหามีความผิดฐาน.....

ตาม.....เรื่อง.....
.....ชื่อ.....จึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับ
เป็นเงิน..... บาท (.....)

2. ผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดี และได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบคดีแล้ว เมื่อ
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

3. ผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดี แต่ขอชำระเงินค่าปรับมาชำระภายในวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.

4. ผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดี จึงส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองดำเนินคดีต่อไป
(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ทำการเปรียบเทียบคดี
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ลงชื่อ).....พยาน/เขียน

ได้รับเงินค่าปรับ จำนวน.....บาท
(.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่..... ลงวันที่.....
เดือน..... พ.ศ.ไว้แล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน
...../...../.....

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช้ให้ขีดฆ่าทิ้ง

กรณีไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดีหรือยินยอมแต่
ไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลา

ได้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
อำเภอ.....ดำเนินคดีแล้ว
ตามหนังสือที่.....วันที่.....
เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ).....
(.....)

ผู้ทำการเปรียบเทียบ/เจ้าหน้าที่
ตำแหน่ง.....

ความเห็นของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่า.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
ตำแหน่ง.....

บันทึกการสอบสวน

คดี...../..... ที่..... เดือน..... พ.ศ.

1. พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่า ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามกฎหมายแม่บทตาม.....
..... เรื่อง.....
..... ข้อ..... จึงคืนเงินให้ผู้ต้องหา
เป็นเงิน..... บาท (.....)

2. พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่า ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับกำหนดจำนวนเงินค่าปรับสูง/ต่ำกว่า
อัตราโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายแม่บท เป็นเงิน บาท (.....)

3. พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่า การเปรียบเทียบปรับไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะ.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... พยาน/เขียน

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช้ให้ขีดฆ่าทิ้ง

เกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

ลำดับ	รายละเอียด/กรอบตัวชี้วัด	ขั้น พื้นฐาน	ขั้น พัฒนา
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการเปรียบเทียบปรับอย่างถูกต้อง ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	✓	
2	มีการประกาศประชาสัมพันธ์การออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ		✓
3	มีการจัดทำอัตราเปรียบเทียบปรับที่ชัดเจน และเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	✓	
4	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบแนวทาง และความจำเป็นในการใช้มาตรการทางกฎหมาย พร้อมเหตุและผล		✓
5	มีการแต่งตั้งบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างเหมาะสม และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการเปรียบเทียบปรับ	✓	
6	มีการอบรม และพัฒนามูลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	✓	
7	เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบการกระทำความผิด หรือได้รับเรื่องร้องเรียน ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนด	✓	
8	ผู้ทำหน้าที่เปรียบเทียบปรับจะต้องรวบรวมหลักฐานการกระทำความผิดอย่างครบถ้วน	✓	
9	จะต้องดำเนินการสืบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และหลักฐานแห่งการกระทำความผิด หรือการฝ่าฝืนกฎหมาย และหลักเกณฑ์กำหนดตามระเบียบ เช่น การฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด การฝ่าฝืนคำสั่ง หรือการละเมิดข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด	✓	
10	จะต้องมีการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสอบปากคำผู้เห็นเหตุการณ์ หรือผู้ได้รับความเดือดร้อน	✓	

ลำดับ	รายละเอียด/กรอบตัวชี้วัด	ขั้น พื้นฐาน	ขั้น พัฒนา
11	จะต้องมีการทำบันทึก หรือรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งอาจ ถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานประกอบ	✓	
12	บุคลากรผู้ทำหน้าที่เปรียบเทียบปรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด	✓	
13	มีการแนะนำ ตักเตือนให้ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อป้องกันมิให้มีการ กระทำความผิด หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การฝ่าฝืนคำสั่ง หรือ การละเมิดข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓	
14	มีการประสานส่งข้อมูล หรือข้อบัญญัติที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ตาม อำนาจหน้าที่ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		✓
15	มีการขอความร่วมมือประชาชนภาคเอกชน และองค์กรประชาชนใน พื้นที่ให้ช่วยกันประชาสัมพันธ์การป้องปรามการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ		✓
16	มีการจัดทำข้อมูลผู้กระทำความผิด เพื่อการแนะนำ ตักเตือน หรือใช้ ประโยชน์ในการเปรียบเทียบ กรณีเกิดเหตุบ่อยครั้ง		✓

ใบคืนเงินค่าปรับ

เล่มที่..... เลขที่.....
ที่ว่าการ..... จังหวัด.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ได้คืนเงินค่าปรับกรณีละเมิดกฎหมายแม่บท
.....
.....
.....
ตามคดีที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เป็นเงิน..... บาท (.....) ถูกต้องแล้ว
ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้รับเงิน

(คู่ฉบับ)

ใบคืนเงินค่าปรับ

เล่มที่..... เลขที่.....
ที่ว่าการ..... จังหวัด.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ได้คืนเงินค่าปรับกรณีละเมิดกฎหมายแม่บท
.....
.....
.....
ตามคดีที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เป็นเงิน..... บาท (.....) ถูกต้องแล้ว
ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้รับเงิน

บทที่ 3

การเปรียบเทียบคดีตามกฎหมาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี โดยในแต่ละเรื่องจะระบุถึงอำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความผิดที่สามารถดำเนินการเปรียบเทียบคดีได้ อัตราค่าปรับสูงสุดตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี และแบบพิมพ์ที่ใช้

การเปรียบเทียบปรับ โดยในบทนี้จะเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และตามภารกิจถ่ายโอนการเปรียบเทียบปรับ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

อำนาจการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉพาะมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

(ตามคำสั่งที่ 320/2547 ข้อ 4 อ้างถึงพ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535)

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือผู้ใดที่ - เดินเรือตามน้ำ ในแม่น้ำลำคลองนอก เขตท่า ไม่เดินเรือกลางแม่น้ำหรือ ลำคลอง - เดินเรือทวนน้ำ ในแม่น้ำลำคลองนอก เขตท่า ไม่เดินเรือแอบฝั่ง	68	500 – 5,000 บาท	-	69
นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในแม่น้ำและ ลำคลอง	68	500 – 5,000 บาท	-	69

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475

- ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีต่อพนักงานเก็บภาษีภายใน 30 วันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างตั้งอยู่
- ถ้ากรณีไม่ชำระภาษีภายใน 30 วัน ถือว่าเป็นภาษีค้างชำระ และให้เก็บเงินเพิ่มในอัตราต่อไปนี้
 - ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลา ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง
 - ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งค่าภาษีที่ค้าง
 - ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง
 - ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง
- ถ้ามิได้มีการชำระค่าภาษีและเงินเพิ่มภายในสี่เดือน ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษีเพื่อนำเงินมาชำระเป็นค่าภาษี เงินเพิ่ม ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
การละเลยไม่แสดงข้อความ ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบทรัพย์สิน ในแบบพิมพ์ ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของ ข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลงลายมือชื่อของตนกำกับไว้แล้วส่งคืน ไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่	20	ไม่เกิน 200 บาท	-	46
จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติม ละเลยยื่นขึ้นเมื่อเรียกร้อง ไม่นำพยาน หลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม	21	ไม่เกิน 500 บาท	-	47
จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติม ละเลยยื่นขึ้นเมื่อเรียกร้อง ไม่นำพยาน หลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม ถ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำตอบจากผู้รับประเมิน ภายในสิบวัน หรือได้รับคำตอบอัน ไม่เพียงพอ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออก หมายเรียกผู้รับประเมินมา ณ สถานที่ซึ่ง เห็นสมควรและให้นำพยานหลักฐานในเรื่อง อสังหาริมทรัพย์นั้นมาแสดง กับให้มีอำนาจ ซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น	22	ไม่เกิน 500 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	47

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ผู้ใด ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือ ตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควร ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดยอุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งสิ้นที่จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควร	-	ไม่เกิน 500 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	48

การอุทธรณ์

- ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินผู้รับประเมินยื่นคำร้องขอให้พิจารณาประเมินใหม่ได้ โดยผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ชี้ขาด

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503

- พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่
 - นายกเทศมนตรี
 - พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการจราจรตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
 - พนักงานเทศบาลซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้ง

อำนาจการเปรียบเทียบคดีของเทศบาล

ทุกความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

1. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 500-2,000 บาท
ในกรณีดังนี้

- ควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดให้เป็นไปตามระเบียบการจอดยานยนต์
- เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่จอดตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ
- สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์
- สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ไปชี้แจงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนนั้น ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ออกคำสั่งดังกล่าว ถ้าไม่พบตัวผู้ขับขี่ยานยนต์ ให้ติดไว้กับยานยนต์เพื่อให้ผู้ขับขี่เห็นได้เมื่อมาที่ยานยนต์

2. การฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 200-1,000 บาท ดังนี้

การตราเทศบัญญัติ

เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติ เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์
ได้ดังต่อไปนี้

- กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท

- กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์
- กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
ดังนี้

ประเภท	ชั่วโมงแรก/บาท	ชั่วโมงต่อไป/บาท	หมายเหตุ
รถจักรยานยนต์	5	10	เศษของชั่วโมง ให้คิดเป็นหนึ่ง ชั่วโมง
รถยนต์ขนาดไม่เกิน 4 ล้อ	10	20	
รถยนต์ขนาด 6 ล้อ	20	30	
รถยนต์ขนาด 8 ล้อ	30	40	
รถยนต์ขนาด 20 ล้อ	40	60	
รถยนต์ขนาดเกิน 10 ล้อ	50	80	

- กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมวิธีการเก็บ
ค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียม

เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาล และให้ใช้เฉพาะเพื่อ
ประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนอุปกรณ์และ
เครื่องมือเครื่องใช้ของสถานที่

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

อำนาจในการเปรียบเทียบคดี

- สำหรับในเขตเทศบาล นายกเทศมนตรีมีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อ
ผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนภายใน 30 วัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด
- ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้ว ไม่ชำระเงินค่าปรับ
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

- สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น อำนาจในการเปรียบเทียบคดี เป็นของนายอำเภอ
- เงินค่าปรับให้ตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

เงินเพิ่ม (ตามมาตรา 45)

ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
2. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน
3. ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ ที่ประเมินเพิ่มเติม
4. ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ শেষของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มเติมตาม 1, 2 หรือ 3 มาคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มตาม 4 ด้วย

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
จงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุง ท้องที่	53	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	53
จงใจไม่มาหรือไม่ยอมชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้ง จำนวนเนื้อที่ดิน	54	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	54
ขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตาม มาตรา 28 มาตรา 40 หรือมาตรา 47	55	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	55
ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งตาม มาตรา 40 มาตรา 47 หรือมาตรา 50	56	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	56

การอุทธรณ์

- เจ้าของที่ดินผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยยื่นอุทธรณ์แก่เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
- เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
- การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล
- เพื่อการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดง

- ผู้อุทธรณ์คนใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์นั้นเสีย
- เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน
- ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายใน 30 วันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามมาตรา 38)

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ยื่นแบบแสดงภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด	25(1)	ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษี	-	25(1)
หากเจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบถึงการไม่ยื่นแบบแสดงภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด	25(1)	ร้อยละ 5 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษี	-	25(1)
ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายลดลงเว้นแต่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบ	25(2)	ร้อยละ 10 ของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม	-	25(2)

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด	25(2)	ร้อยละ 2 ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายเศษของเดือนนับเป็น 1 เดือน	-	25(2)
ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียภาษีป้าย	34	5,000 - 50,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	34
ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องโทษปรับ	35	5,000 - 50,000 บาท	-	35
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามนี้ - ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น และมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย ต้องระวางโทษปรับ	7 วรรค 3	วันละ 100 บาท เรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด	-	35 ทวิ
ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน	16	1,000 - 10,000 บาท	-	36

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ผู้ใดไม่แสดงการเสียภาษีป้าย (ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดง หลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบ การค้าหรือประกอบกิจการ)	19 ตี	1,000 - 10,000 บาท	-	36
ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่ให้เข้า ไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือ ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือ บริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง กับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ ว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติ ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ	27(1)	1,000 - 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	37
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งออกคำสั่ง เป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง บัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษี ป้ายมาตรวจสอบ ภายในกำหนด เวลาอันสมควร	27(2)	1,000 - 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	37

การอุทธรณ์

- ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน โดยยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษีป้าย เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น
- เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายอาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้
- ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้
- ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมินโดยเร็ว
- ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์
- ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายใน 1 ปีนับแต่วันที่รับแจ้ง

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หากพบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ให้ดำเนินการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวน

ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี

- คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เปรียบเทียบคดีได้ในคดีความผิดตามมาตรา 65 วรรคหนึ่ง, 65 ทวิ วรรคหนึ่ง, 65 ตริ วรรคหนึ่ง, 65 จัตวา วรรคหนึ่ง, 66, 66 ทวิ วรรคหนึ่ง, 67 วรรคหนึ่ง, 68, 69, 70 (ตามมาตรา 74)

ขั้นตอนดำเนินการเปรียบเทียบคดี

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบว่าผู้ใดกระทำความผิด ถ้ายินยอมให้เปรียบเทียบคดี ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

ถ้าคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก ให้กำหนด

ค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหายินยอมและได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสี่ ให้ดำเนินคดีต่อไป

ค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

อำนาจการเปรียบเทียบคดีของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา 39 ทวิ	21	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
รื้อถอนอาคารที่มีความสูงเกินสิบห้าเมตรซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงของอาคาร หรือ อาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าสองเมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	22	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต	31	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
ไม่แจ้งหนังสือที่ได้รับใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง	32	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
ห้ามเจ้าของอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุม ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าว	33	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กั๊บลรด และทางเข้าออกของรถตามทีระบุไว้แล้ว คัดแปลงไปใช้งานอย่างอื่น โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	34	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
ผู้อุทธรณ์กระทำการใดแก่อาคารอันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ โดยอาครนั้น ไม่ได้เป็นกั๊บลรดรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินใด	52 วรรคหก	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
การก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ หรือให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้	57	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
การก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตตามแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ให้ผิดไปจากที่กำหนดในแผนผัง และใบอนุญาต	60	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 วรรคหนึ่ง
เจ้าของ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ พิเศษ อาคารชุมนุมคน อาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้จัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม เพื่อทำการตรวจสอบสภาพอาคาร และรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	32 ทวิ	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 ทวิ วรรคหนึ่ง

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้ใช้อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นโรงมหรสพทั้งๆที่ยังไม่ได้ขออนุญาต	39 เบญจ วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 60,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	65 ตี วรรคหนึ่ง
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีที่อยู่ประกอบต่างๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและการจัดแสงสว่าง ระบบการเตือนการป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน วุ่นวาย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่นๆ ของอาคาร	46 ทวิ วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 30,000 บาท	-	65 จัตวา วรรคหนึ่ง
ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ได้แจ้งชื่อไว้ หรือผู้ควบคุมงานบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน โดยไม่มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ	30 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	66
ในกรณีที่มีการบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนจนกว่าจะได้มีหนังสือแจ้งชื่อและส่งหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว	30 วรรคสอง	ไม่เกิน 100,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	67 วรรคหนึ่ง

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ในระหว่างการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร แล้วแต่กรณีผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่เก็บใบอนุญาตแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบ แบบแปลนไว้ในบริเวณที่ได้รับ อนุญาตให้กระทำการดังกล่าว หนึ่งชุด เพื่อพร้อมที่จะให้นายช่าง หรือนายตรวจตรวจดู	38	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	66
ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนใบรับรองต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด	39	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	66
แจ้งเอกสาร ไม่ถูกต้องหรือ ไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในมาตรา 39 ทวิ ไม่มาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว	39 ตริ วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	66
เจ้าของไม่ได้รื้อถอนอาคารตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 42 โดยไม่ได้อยู่ในระหว่างการ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว	42	ไม่เกิน 100,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	66 ทวิ
ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารตาม หนังสือคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ตามมาตรา 51(2) โดยไม่มี เหตุอันสมควร หรือ (2) ขัดขวาง การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์	68	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	68

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำของผู้ดำเนินการ ผู้กระทำความผิดระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ	69	คุกคามผิดที่เกี่ยวข้อง	คุกคามผิดที่เกี่ยวข้อง	69
ถ้าการกระทำอันเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุขหรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทนซึ่งอาคารใด ผู้กระทำความผิดระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ	70	คุกคามผิดที่เกี่ยวข้อง	คุกคามผิดที่เกี่ยวข้อง	70

พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522

- เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ได้แก่

- นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- นายกเทศมนตรี (เป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาล ตามมาตรา 23)
- ปลัดเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

- ความผิด ดังต่อไปนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี
ต้องดำเนินการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวน

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในการป้องกันและบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายในกรณีที่สาธารณภัย ภัยทางอากาศ หรือการก่อวินาศกรรมเกิดขึ้นหรือใกล้จะเกิดขึ้น	32(1)	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	50
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งห้ามเข้าบริเวณหรือสถานที่ที่กำหนด ในกรณีที่สาธารณภัย ภัยทางอากาศ หรือการก่อวินาศกรรมเกิดขึ้นหรือใกล้จะเกิดขึ้น	32(6)	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	50
ปฏิบัติตามคำสั่งการใช้เครื่องมือสื่อสารทุกระบบที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น	32(4)	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	51
ขัดขวางการดำเนินการในกรณีที่สาธารณภัย ภัยทางอากาศ หรือการก่อวินาศกรรมเกิดขึ้นหรือใกล้จะเกิดขึ้น ที่อยู่หรือเข้าไปในเขตท้องที่นั้น	32	ไม่เกิน 6,000 บาท	ไม่เกิน 2 ปี	52
ขัดขวางมิให้ผู้อำนวยความสะดวกป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนดำเนินการ ในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบที่เห็นว่าสภาพของสิ่งก่อสร้าง วัสดุหรือทรัพย์สินใดอาจเป็นอุปสรรคต่อการบำบัดป้องกันอันตราย หรือจะได้รับความเสียหาย	34	ไม่เกิน 6,000 บาท	ไม่เกิน 2 ปี	52
จำหน่ายเคมีภัณฑ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ ในการป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศแก่ประชาชนเฉพาะสิ่งที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อการนี้	38	ไม่เกิน 6,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	53

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือประกาศเพื่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กีดขวาง อากาศหรือการก่อวินาศกรรมที่จะเกิด แก่รัฐหรือประชาชน เมื่อมีคำสั่งอพยพ ประชาชนและส่วนราชการออกจาก พื้นที่อันตราย	39	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	54
ฝ่าฝืนประกาศจำกัดพื้นที่เมื่อผู้อำนวยการ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร พิจารณาเห็นว่าพื้นที่ใดจะเป็นพื้นที่ อันตรายหรือไม่เหมาะสมในการเข้าอยู่ อาศัย	40	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	54
ฝ่าฝืนคำสั่งอพยพประชาชนและส่วน ราชการออกจากพื้นที่ที่จะเกิดขวางต่อ การปฏิบัติการทางทหาร	39	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	55
เปลี่ยนแปลง ยักย้าย หรือทำลาย เครื่องหมายสำหรับเขตพื้นที่ปฏิบัติการ ที่ตั้งที่ทำการ หรือยานพาหนะ หรือใช้ เครื่องหมายนั้นแก่สถานที่ หรือ ยานพาหนะอื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย	46	ไม่เกิน 4,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	56
นำเอาความลับที่ได้มาจากปฏิบัติหน้าที่ ในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ไปใช้เพื่อ ประโยชน์ส่วนตัว หรือเปิดเผยความลับ นั้นแก่ผู้อื่นโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วย กฎหมาย ในประการที่น่าจะเกิดความ เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือแก่การประกอบ อาชีพของผู้นั้น	47	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	57

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
แอบอ้างเป็นเจ้าของหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานป้องกันภัย หรือ ประดับเครื่องหมายสำหรับเจ้าหน้าที่ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือพนักงาน ป้องกันภัย	58	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	58
อวดอ้างหรือนำเอาชื่อของหน่วยงาน ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไปใช้ในกิจการ ใดๆ เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนหรือผู้อื่น	59	ไม่เกิน 4,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	59

พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ทุกความผิดในพระราชบัญญัติ ตามมาตรา 22 ซึ่งระบุให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน เมื่อเลยระยะเวลา 60 วันนับแต่ - วันที่อายุครบสิบห้าปีบริบูรณ์ - วันที่ได้สัญชาติไทยหรือได้กลับคืนสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้สัญชาติไทย - วันที่นายทะเบียนเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร - วันที่พ้นสภาพจากการได้รับการยกเว้น	11	ไม่เกิน 500 บาท	-	11
ไม่อาจแสดงบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจบัตรขอตรวจ	17	ไม่เกิน 200 บาท	-	17

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ผู้ถือบัตรซึ่งเสียสัญชาติไทยผู้ใดไม่ส่งมอบบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ	12	20,000 - 100,000 บาท	1 ปี - 5 ปี	13
ผู้ถือบัตรซึ่งเสียสัญชาติไทยผู้ใดใช้หรือแสดงบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับซึ่งตนหมดสิทธิใช้	12	20,000 - 200,000 บาท	1 ปี - 10 ปี	13
แจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมิบัตร หรือการขอมิบัตรใหม่ หรือขอเปลี่ยนบัตร	5 วรรคสี่ ประกอบ 6 ตรี 6 จัตวา	10,000 - 100,000 บาท	6 เดือน – 5 ปี	14(1)
ปลอมบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ	14(2)	20,000 - 200,000 บาท	1 ปี - 10 ปี	14(2)
ใช้หรือแสดงบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ อันเกิดจากการแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมิบัตร หรือการปลอมบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ	14(3)	ตาม 14 (1) หรือ 14 (2)	ตาม 14 (1) หรือ 14 (2)	14(3)
นำบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับของผู้อื่นไปใช้แสดงว่าตนเป็นเจ้าของบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ	15	10,000 - 100,000 บาท	6 เดือน – 5 ปี	15
เอาไปเสียหรือยืมไว้ซึ่งบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับของผู้อื่น เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ	15 ทวิ	ไม่เกิน 10,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	15 ทวิ
ยินยอมให้ผู้อื่นนำบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับของตนไปใช้ในทางทุจริต	16	5,000 -60,000 บาท	3 เดือน – 3 ปี	16

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ในกรณีทั่วไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี (ไม่มี การกำหนดอำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในพระราชบัญญัติ)
- หากมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 11 ดังนี้
 1. ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
 2. เขตหรือสถานที่ที่ห้ามมิให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน และฌาปนสถานเอกชน
 3. ลักษณะ สถานที่ตั้ง และเงื่อนไขในการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
 4. วิธีเก็บ ฟัง เผา ชุบ หรือย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือการรักษาพยาบาลและ เครื่องใช้ในการนี้ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ
 5. หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 หรือมาตรา 7 จะต้องปฏิบัติ เกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับ ความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการสาธารณสุขและอนามัย ของประชาชน

เพื่อกำหนดรายละเอียด โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงสามารถเปรียบเทียบคดีได้ ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติ ท้องถิ่น พ.ศ. 2547

ความผิดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบคดีได้

ในกรณีที่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (โดยมีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสุสาน และฌาปนสถาน พ.ศ. 2528) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ ตามความผิดดังต่อไปนี้

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน	9	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	26
ต่อเติมสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงาน	14	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	26
ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดของใบอนุญาต	20	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	26
ไม่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน	21	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	26
ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง	27	ไม่เกิน 500 บาท	-	27

ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีอื่น

- ในกรณีที่ไม่มีการออกข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวน
- ในกรณีที่มีการออกข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ฐานความผิดเกินคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว เกินกว่า 1,000 บาท ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสอบสวน ได้แก่ ความผิดดังนี้

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	ปรับตาม มาตรา	หมายเหตุ
การจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน สาธารณะหรือสุสานและ ฌาปนสถานเอกชน โดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	6 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 2,000 บาท	25	-
การดำเนินการสุสานและ ฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน และฌาปนสถานเอกชน โดยไม่ได้ รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น	7 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 2,000 บาท	25	-
การเก็บ ฟัง หรือเผาศพในสถานที่ อื่นนอกจากในสุสานและ ฌาปนสถาน หรือเก็บศพใน สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาลหรือ เคหสถานเป็นการชั่วคราว โดย ไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น	10	ไม่เกิน 2,000 บาท	25	เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ สั่งให้ผู้ฝ่าฝืน รื้อถอน สิ่งปลูกสร้าง หรือเคลื่อนย้าย ศพที่ฝังหรือเก็บไว้ ไปฝัง หรือเก็บในสุสานและ ฌาปนสถานที่ได้รับ ใบอนุญาตภายในเวลาที่ กำหนด ถ้าผู้ฝ่าฝืนยัง ไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเข้ากระทำการนั้นแทน โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฝ่าฝืน
ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะหรือ สุสานและฌาปนสถานเอกชน ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสาน และฌาปนสถานตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น	16 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 2,000 บาท	25	-

ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

เนื่องจากการดำเนินการเปรียบเทียบคดี ตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้นั้น เป็นการเปรียบเทียบคดีละเมิด ข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งจะดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ เปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ซึ่งได้กล่าวถึงแล้ว ในเรื่อง การเปรียบเทียบปรับกรณีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

การออกคำสั่ง

ก่อนการดำเนินการเปรียบเทียบคดีความผิดตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน บางกรณี จะต้องมีการออกคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตโดยมีแนวทาง ในการดำเนินการ ดังนี้

การออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข

- ในการเข้าตรวจสอบสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและ ฌาปนสถานเอกชนของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วพบว่ามีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติหรือข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อกำหนดให้แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้อง (ตามมาตรา 15)
- เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถาน เอกชนมีสภาพหรือมีการใช้ที่เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาต แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง สุสานและฌาปนสถานนั้น ภายในเวลาที่กำหนด (ตามมาตรา 16)

การออกคำสั่งพักใช้/เพิกถอนใบอนุญาต

- เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการปฏิบัติให้ ถูกต้อง แล้วไม่ดำเนินการตามคำสั่ง
- กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 11

โดยจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกิน 90 วัน ตามมาตรา 17

แบบพิมพ์ที่ใช้

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 ไม่ได้มีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคดีไว้ แต่ในกรณีที่เป็นการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ใช้แบบพิมพ์สำหรับการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามที่กำหนดในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547

การอุทธรณ์

- ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออก หรือไม่ต่อใบอนุญาตให้ยื่นต่อรัฐมนตรี ภายใน 30 วัน โดยยื่นผ่านเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ตามมาตรา 13 และมาตรา 18

- กรณีที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน 30 วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง โดยยื่นผ่านเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ตามมาตรา 17 และมาตรา 18

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์ยังคงมีสิทธิเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ตามมาตรา 19

พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามมาตรา 51 ซึ่งระบุให้นายทะเบียนท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบได้

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่มาตามที่นายทะเบียนเรียก ไม่ยอมชี้แจง ข้อเท็จจริง หรือแสดงหลักฐาน หรือไม่ยอมให้ นายทะเบียนเข้าไปสอบสวนในบ้าน	10	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
- เมื่อมีคนเกิดในบ้าน เข้าบ้านหรือบิดาหรือ มารดาไม่แจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่ง ท้องที่ที่คนเกิดในบ้านภายใน 15 วันนับแต่ วันเกิด - เมื่อมีคนเกิดนอกบ้าน บิดาหรือมารดาไม่แจ้ง ต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่มีคน เกิดนอกบ้านที่จะต้องพึงแจ้ง ภายใน 15 วัน นับแต่วันเกิด	18	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
พบเด็กในสภาพแรกเกิดหรือเด็กอ่อนซึ่ง ถูกทอดทิ้ง แล้วไม่นำเด็กนั้นไปส่งและแจ้งต่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือ เจ้าหน้าที่ประชาสงเคราะห์แห่งท้องที่ที่ตนพบ เด็กนั้น โดยเร็ว	19	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
- เมื่อมีคนตายในบ้าน เข้าบ้านไม่แจ้งต่อ นายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่คนตาย ในบ้านภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาตาย - เมื่อมีคนตายนอกบ้าน ผู้ไปกับผู้ตายหรือผู้ พบศพไม่แจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่ง ท้องที่ที่มีคนตายหรือพบศพหรือแห่งท้องที่ ที่จะพึงแจ้งได้ ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่ เวลาตาย	21	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เมื่อมีคนเกิดหรือคนตาย ผู้ทำคลอดหรือผู้ รักษาพยาบาลไม่ออกหนังสือรับรองการเกิด หรือการตายตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการ ทะเบียนกลางกำหนด	23	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เก็บ ฝัง เผา ทำลาย หรือย้ายศพไปจากสถานที่ หรือบ้านที่มีการตาย โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียน	24	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เจ้าบ้านไม่แจ้งต่อนายทะเบียน - เมื่อผู้อยู่ในบ้านย้ายที่อยู่ออกจากบ้าน ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ผู้อยู่ในบ้านย้ายออก - เมื่อมีผู้ย้ายที่อยู่เข้าอยู่ในบ้าน ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ย้ายเข้าอยู่ในบ้าน	30	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เมื่อผู้อยู่ในบ้านออกจากบ้านที่ตนมีชื่ออยู่ใน ทะเบียนบ้านไปอยู่ที่อื่นเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และเจ้าบ้านไม่ทราบว่ามีผู้นั้นไปอยู่ที่ใด และ เจ้าบ้านไม่แจ้งการย้ายออกต่อนายทะเบียน ผู้รับแจ้งภายใน 30 วันนับแต่วันครบ 180 วัน โดยระบุว่าไม่ทราบที่อยู่	33	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เจ้าบ้านที่ยังไม่มีเลขประจำบ้าน ไม่แจ้งต่อนาย ทะเบียนผู้รับแจ้งเพื่อขอเลขประจำบ้านภายใน 15 วันนับแต่วันสร้างบ้านเสร็จ	34	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เมื่อมีการเพิ่ม เปลี่ยนแปลง หรือจำหน่าย รายการในทะเบียนบ้าน เจ้าบ้านไม่นำสำเนา ทะเบียนบ้านไปให้นายทะเบียนบันทึกรายการ ให้ถูกต้องตรงกับต้นฉบับ	39 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าบ้านไม่ขอรับสำเนาทะเบียนบ้านใหม่ และ เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อสำเนาทะเบียนบ้านชำรุดจนใช้การไม่ได้ หรือสูญหาย	39 วรรคสอง	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
ไม่แจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งภายในสิบห้า วันนับแต่วันรื้อบ้านซึ่งมีเลขประจำบ้านโดย ผู้นั้น ไม่ประสงค์จะปลูกบ้านในที่ดินนั้นอีก ต่อไป หรือรื้อเพื่อไปปลูกในที่อื่นเสร็จ	41	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
เจ้าบ้านไม่แจ้งการย้ายออกและย้ายเข้าของบ้าน ซึ่งเคลื่อนย้ายได้ หรือการย้ายแพหรือเรือหรือ ยานพาหนะอื่นซึ่งใช้เป็นที่อยู่ประจำไปอยู่หรือ จอด ณ ที่อื่น ถ้าอยู่หรือจอดเกิน 180 วัน ต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ไปอยู่ หรือจอดใหม่ภายใน 15 วันนับแต่วันครบ กำหนด 180 วัน	42	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47
ไม่ยอมให้นายทะเบียนเข้าไปในบ้านเพื่อ สำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร ไม่ยอมชี้แจง หรือตอบคำถาม หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อตาม มาตรา 44	44	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	47

ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีอื่น

- เจ้าพนักงานสอบสวน

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือยกเว้น การปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้ง การเกิด การตาย การย้ายที่อยู่ การสำรวจตรวจสอบหรือปรับปรุง การทะเบียนราษฎร การจัดทำทะเบียนประวัติ การจัดทำบัตรประจำตัวหรือการอื่นใดอัน เกี่ยวกับคนซึ่ง ไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับสัญชาติ	5	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	48
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 17	17	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	49
ทำ ใช้ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จหรือ กระทำการเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นมีชื่อหรือมี รายการอย่างหนึ่งอย่างใดในทะเบียนบ้านหรือ เอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นโดยมิชอบ	50 วรรคหนึ่ง	20,000 - 100,000 บาท	6 เดือน – 3 ปี	50 วรรคหนึ่ง
คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วย สัญชาติ ทำ ใช้ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือกระทำการเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นมีชื่อ หรือมีรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในทะเบียน บ้านหรือเอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นโดย มิชอบ	50 วรรคสอง	20,000 - 200,000 บาท	6 เดือน – 5 ปี	50 วรรคสอง

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามมาตรา 85) เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบคดี

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6	6	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	68
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคารที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรม หรือปล่อยให้มีสภาพกรุงรั้งจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยหรือมีลักษณะไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ของการใช้เป็นที่อยู่อาศัยให้ถูกต้องภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ตามสมควร	21	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคารที่มีการสะสมไว้มากเกินสมควร หรือจัดสิ่งของเหล่านั้นซับซ้อนกันเกินไปจนเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัย	22	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในการระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะภายในเวลาอันสมควร	27	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในการระงับหรือ ป้องกันเหตุรำคาญในสถานที่เอกชนภายใน เวลาอันสมควร	28 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่าเหตุรำคาญที่ เกิดขึ้นในสถานที่ มีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชน	28 วรรคสาม	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- จัดขบวนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น หรือไม่ยอมเสียค่าใช้จ่ายในการ จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคาร ทั้งหมด หรือบางส่วน ที่มีสภาพชำรุดทรุด โทรมหรือรกรุงรัง (ตามมาตรา 21) หรือย้าย สินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจาก อาคารที่มีสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระ สะสมไว้มากเกินสมควร (ตามมาตรา 22) หลังจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	23	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- จัดขบวนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น หรือไม่ยอมเสียค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการระงับเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในที่หรือ ทางสาธารณะ	27 วรรคสอง	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74
- จัดขบวนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น หรือไม่ยอมเสียค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการระงับเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นใน สถานที่เอกชน	28 วรรคสอง	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	74

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ใบอนุญาตเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ	33 วรรคสอง	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	76
- จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดย ไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ใบอนุญาตเรื่องการค้าจำหน่ายสินค้าในที่หรือ ทางสาธารณะ	41 วรรคสอง 41 วรรคสาม	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	77 76
- ฝ่าฝืนประกาศกำหนดบริเวณที่หรือทาง สาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้า โดยเด็ดขาด	42(1)	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	77
- ผู้ขายของหรือช่วยขายของในตลาด ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตาม ข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามมาตรา 37	36	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	78
- ฝ่าฝืนประกาศกำหนดบริเวณที่หรือทาง สาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นเขตที่ ห้ามจำหน่ายสินค้าหรือบางประเภท หรือเป็น เขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา หรือ เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น	42(2)	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	78
- ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่องการ จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	43	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	78

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือ ไม่ยอมแจ้ง ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกใน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับ แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 44	44	ไม่เกิน 2,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	79
- ไม่แสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดย เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ดำเนิน กิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ	49	ไม่เกิน 500 บาท	-	82
- ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการ แจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้ทราบถึงการ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด	50	ไม่เกิน 500 บาท	-	82
- ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็น ได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลา ที่ประกอบกิจการ	57	ไม่เกิน 500 บาท	-	83
- ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด	58	ไม่เกิน 500 บาท	-	83

ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี (นอกเหนือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น)

- บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก
หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ
- คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และ
ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด
- เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้
ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

- ค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
- ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

ในส่วนของการดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นั้น ไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนการเปรียบเทียบคดีไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในบทที่ 2 การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ในเรื่องการเปรียบเทียบคดีได้

อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็น

- เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และ
- พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิด โดยมีอำนาจดังต่อไปนี้
- มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้
- ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ดังนั้น ก่อนการดำเนินการเปรียบเทียบคดีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นั้น บางกรณี จะต้องมีการออกคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตก่อน โดย

- คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง ต้องกำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที
- คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน
- คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

โดยผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนด 1 ปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

แบบพิมพ์ที่ใช้

ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นี้ ไม่ได้มีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคดีไว้ จึงสามารถใช้แบบพิมพ์ตามตัวอย่างที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 ในเรื่องการเปรียบเทียบปรับได้

การอุทธรณ์

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา 45 มาตรา 48 วรรคห้า มาตรา 52 หรือมาตรา 65 วรรคสอง

หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามมาตรา 46 วรรคสอง ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายใน 30 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

โดยระหว่างการอุทธรณ์ดังกล่าวนี้ ผู้ได้รับคำสั่งยังคงต้องดำเนินการตามคำสั่ง (ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว) และคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ทุกความผิดตามพระราชบัญญัติ (ตามมาตรา 26)
- อธิบดีหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปรียบเทียบได้

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของสัตว์ควบคุมผู้ใดไม่จัดการให้สัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีน ตามมาตรา 5	5	ไม่เกิน 200 บาท	-	21
สัตว์แพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ผู้ใด ไม่มอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้น ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว แลไปรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม	6 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 200 บาท	-	22
เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่แสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวรรคหนึ่งไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน	6 วรรคสอง	ไม่เกิน 200 บาท	-	21

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมที่สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญก่อนที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หมดอายุหรือก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบรับรองการฉีดวัคซีนภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบเหตุนั้น	7 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 200 บาท	-	21
ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ผู้ใดไม่เก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตาม มาตรา 6 ไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้น	8 วรรคสอง	ไม่เกิน 200 บาท	-	22
ในการโอนกรรมสิทธิ์สัตว์ควบคุมที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่มอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนให้ผู้รับโอน	18 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 200 บาท	-	21
ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จ	23	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	23
ขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 9 มาตรา 10 วรรคหนึ่ง มาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 15 หรือมาตรา 19	23	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	23

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นที่ ถูกสัตว์ควบคุมที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ในการ ทำลายซากสัตว์ควบคุมที่ตายด้วย	10 วรรคหนึ่ง (4)	ไม่เกิน 3,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	24
โรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรือวิธีอื่นใด เจ้าของสัตว์ควบคุมที่มีอาการของ โรคพิษสุนัขบ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ สัตวแพทย์ในการควบคุมกักขังสัตว์นั้น เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน	14 วรรคหนึ่ง (2)	ไม่เกิน 3,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	24
เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่แจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่อ ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมมีอาการของโรค พิษสุนัขบ้า ภายใน 24 ชั่วโมง	11	ไม่เกิน 3,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	24
เจ้าของสัตว์ควบคุมที่ถูกสัตว์ควบคุมอื่นที่ สงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ไม่แจ้งต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด	12	ไม่เกิน 3,000 บาท	ไม่เกิน 3 เดือน	24
เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นที่ ถูกสัตว์ควบคุมที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือสัตว์ อื่นที่ถูกกัดไว้	12	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	25
เจ้าของสัตว์ควบคุมทำการจำหน่าย จ่าย โอน สัตว์ควบคุมที่ถูกกักที่อยู่ในระหว่าง การเฝ้าสังเกตอาการระยะเวลาไม่น้อยกว่า หกเดือนนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด	18 วรรคสอง	ไม่เกิน 1,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	25

ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

- ในส่วนของการดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535 กรมปศุสัตว์ได้ออกระเบียบ ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. 2547 ซึ่งใช้ร่วมกันกับพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542

- มีการกำหนดอัตราค่าปรับกำหนดให้เปรียบเทียบ ซึ่งจะแปรผันไปตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด โดยความผิดครั้งที่ 4 และครั้งต่อไป จะปรับในอัตราสูงสุดที่กฎหมายกำหนด

- ขั้นตอนการดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามระเบียบ ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. 2547 ดังนี้

เมื่อปรากฏหลักฐานจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์หรือสารวัตรว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเรียกผู้กระทำความผิดมาทำการเปรียบเทียบปรับ ตามแบบ ปศ.๑ โดยให้แจ้งข้อหาในการกระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ และชี้แจงให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจถึงความผิดที่เกิดขึ้นว่าเป็นคดีที่ทำการเปรียบเทียบปรับได้

กรณีที่ 1: หากผู้กระทำความผิดไม่มาให้เปรียบเทียบปรับภายในเวลาที่กำหนด

- ให้ส่งเรื่องและตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

กรณีที่ 2: หากผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

- บันทึกรำคำให้การของผู้กระทำความผิดไว้ตามแบบ ปศ.๒ โดยคู่อตราค่าปรับตามที่กำหนดเป็นจำนวนเงินตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด
- ดำเนินการเปรียบเทียบคดี โดยบันทึกการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาที่ชำระค่าปรับแล้วลงในแบบ ปศ.๔
- ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้กระทำความผิด โดยบันทึกการชำระเงิน รวมทั้งหมายเลขใบเสร็จรับเงินใน ปศ.๔ ด้วย
- เก็บสำนวนคดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบปรับเสร็จแล้ว โดยใช้แบบ ปศ.๕ ปิดหน้าสำนวนคดีทุกสำนวน
- รายงานผลการเปรียบเทียบปรับ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ตามแบบ ปศ.๖ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบ

กรณีที่ 3: หากผู้กระทำความผิดมาให้เปรียบเทียบ แต่ไม่ยินยอมตามค่าเปรียบเทียบปรับ

- บันทึกลำไ้การไว้ตามแบบ ปศ.๓
- จากนั้น ส่งเรื่องและตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

แบบพิมพ์ที่ใช้

มีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบปรับไว้ในระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วย การเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. 2547 ดังนี้

- แบบ ปศ.๑ แบบเรียกผู้กระทำความผิดมาทำการเปรียบเทียบปรับ
- แบบ ปศ.๒ บันทึกลำไ้การผู้กระทำความผิด (กรณียินยอมเปรียบเทียบปรับ)
- แบบ ปศ.๓ บันทึกลำไ้การผู้กระทำความผิด (กรณีไม่ยินยอมเปรียบเทียบปรับ)
- แบบ ปศ.๔ แบบเปรียบเทียบคดีกำหนดค่าปรับ
- แบบ ปศ.๕ ประวัติผู้กระทำความผิด
- แบบ ปศ.๖ รายงานเปรียบเทียบปรับ

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ทุกความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้
- เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน 15 วันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ใช้บังคับในเขตเทศบาลเท่านั้น
- สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดใด ในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือ ยกเว้นมาตราใด ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล การบังคับใช้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด เช่น ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้ใช้พระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดภูเก็ต

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- ไม่ดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าที่อยู่ติดกับอาคารหรือบริเวณของอาคาร	6	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	53
- กระถางต้นไม้บนทางเท้าหรือปลูกต้นไม้ที่บริเวณภายนอกอาคารที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองและปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรูกร้าง หรือปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในกระถางต้นไม้หรือที่บริเวณภายนอกของอาคาร	8 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- การโฆษณาด้วยการปิด ทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศหรือใบปลิวในที่สาธารณะโดยมิได้รับอนุญาต	10 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	56
- ขูด กะเทาะ ขีด เขียน พ่นสี หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใดๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใดๆ ที่กำแพงที่ติดกับถนน บนถนนที่ต้นไม้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่อยู่ติดกับถนนหรืออยู่ในที่สาธารณะ	12	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	56
- เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราช สิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด รถไม่อยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกหล่น ร่วงไหล ปลิว ฟุ้ง กระเจายลงบนถนนในระหว่างที่ใช้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถ ร่วงไหลลงบนถนน	13 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- นำสัตว์หรือฝูงสัตว์ หรือจูงสัตว์ไป ในบริเวณที่ประกาศห้าม หรือปล่อยให้สัตว์ถ่ายมูลบนถนน	14	ไม่เกิน 500 บาท	-	52
- ล้างรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนน หรือสถานสาธารณะและทำให้ถนนหรือสถานสาธารณะสกปรกเลอะเทอะ	15	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของถนนเป็นสถานที่ซ่อมเปลี่ยนแปลง ต่อเติม หรือติดตั้งอุปกรณ์รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน	16 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	56
- กระทำด้วยประการใดๆ ให้ทางเท้าชำรุดเสียหาย จอดหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า	17	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	56
- ทิ้ง วาง หรือกองซากยานยนต์บนถนน หรือสถานสาธารณะ	18	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	56
- ตั้ง วาง หรือกองวัตถุใดๆ บนถนนโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่	19	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57
- ปรงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าบนถนน หรือรถยนต์หรือล้อเลื่อนเป็นที่ปรงอาหารเพื่อจำหน่ายสินค้าซึ่งบรรทุกบนรถยนต์ หรือล้อเลื่อน บนถนนหรือในสถานที่สาธารณะ	20	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ผู้อยู่ในรถยนต์หรือผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ซื้อสินค้าที่ขายหรือจำหน่ายบนถนน	21	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	53

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- จูง ไล่ หรือค้อนสัตว์ลงไปในทางน้ำซึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ปิดประกาศห้ามไว้ ณ บริเวณดังกล่าว	22	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- เทหรือทิ้งกรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือ เศษวัตถุก่อสร้างลงในทางน้ำหรือกองไว้ หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้วัตถุ ดังกล่าวไหลหรือตกลงในทางน้ำ	23	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57
- ทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หรือเท หรือกอง กรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือสิ่งอื่นใดใน บริเวณที่ได้ปลูกหญ้าหรือต้นไม้ซึ่งราชการ เป็นเจ้าของ	26	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- โคนต้นไม้ ตัด เดีด หรือกระทำด้วย ประการใดๆ ให้เกิดความเสียหายหรือน่าจะ เป็นอันตรายแก่ต้นไม้ หรือส่วนใดส่วน หนึ่งของต้นไม้ที่ปลูกไว้หรือขึ้นเองตาม ธรรมชาติในที่สาธารณะหรือสถานที่ สาธารณะ	27	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ปล่อยหรือจูงสัตว์เข้าไปในบริเวณที่ ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่น หรือ รัฐวิสาหกิจได้ปลูกหรืออนุญาตให้ผู้อื่น ปลูกหญ้าหรือต้นไม้ไว้ และได้ปิดประกาศ หรือปักป้ายห้ามไว้	28	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	53
- ถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงในที่ สาธารณะซึ่งมิใช่สถานที่ที่ราชการส่วน ท้องถิ่นได้จัดไว้เพื่อการนั้น	29	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- เท ปล่อยหรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะ จากอาคารหรือยานพาหนะลงในทางน้ำ	30	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57
- บ้วนหรือถ่มน้ำลาย เสมหะ บ้วนน้ำหมาก สิ่งน้ำมูก เทหรือทิ้งสิ่งใดๆ ลงบนถนนหรือ บนพื้นรถหรือพื้นเรือโดยสาร หรือทิ้ง สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในสถานสาธารณะ นอกถนนหรือในที่ราชการส่วนท้องถิ่น ได้จัดไว้	31	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ ปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจ เห็นได้จากที่สาธารณะ	32	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโครก หรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือในทางน้ำ	33 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57
- เท หรือระบายอุจจาระ หรือปัสสาวะจาก อาคารหรือยานพาหนะลงในที่สาธารณะ หรือในสถานสาธารณะ	34	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	57
- กระทำด้วยประการใดๆ ให้คอมไฟ ป้าย ศาลาที่พัก ม้านั่ง ส้วม หรือสิ่งอื่นใด ที่ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือราชการส่วนอื่น หรือรัฐวิสาหกิจได้จัดทำไว้เพื่อสาธารณชน เกิดความเสียหายหรือใช้ประโยชน์ไม่ได้	35	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ปีนป้าย นั่ง หรือขึ้นไปบนรั้ว กำแพง ต้นไม้ หรือสิ่งถาวรอื่นใด ในที่สาธารณะ	36	ไม่เกิน 500 บาท	-	52

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
- ยืน นั่ง หรือนอนบนราวสะพานสาธารณะ หรือนอนในที่สาธารณะ	37	ไม่เกิน 500บาท	-	52
- เล่นว้าว ฟุตบอล ตะกร้อ หรือกีฬาใดๆ บน ถนน หรือในสถานสาธารณะ ที่มีประกาศ ห้ามไว้	38	ไม่เกิน 500บาท	-	52
- ดัดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใดๆ ในที่ สาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต	39	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ดัดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใดๆ ที่อาคาร ในลักษณะที่สกปรกกรังหรือไม่เป็น ระเบียบเรียบร้อยและมีสภาพที่ประชาชน อาจเห็นได้จากที่สาธารณะ	40	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	54
- ขับขี่รถซึ่งบรรทุกมูลสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราาย มูลฝอย หรือมีน้ำมัน และวัตถุ ดังกล่าวได้ตกหล่น ปลิว ฟุ้งกระจาย หรือ รั่วไหลลงบนถนน	55	ไม่เกิน 3,000 บาท	-	55

ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

การดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ได้มีการกำหนดขั้นตอนการเปรียบเทียบคดีไว้เป็นการเฉพาะ

- สถานที่ทำการเปรียบเทียบ ให้ใช้สำนักงานเทศบาล เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบ ณ ที่ใดภายในเขตท้องที่ก็ได้ โดยให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบ

หมายเหตุ: สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการประกาศให้บังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ให้เปรียบเทียบปรับที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลได้ (ปัจจุบันได้ประกาศบังคับใช้ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ตเต็มพื้นที่)

- ในการเปรียบเทียบ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง ถามชื่อ ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ชื่อบิดามารดา อาชีพ และที่อยู่ และรายละเอียดอื่นแล้วบันทึกไว้ตามแบบบันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหา
- เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับภายในกำหนด 15 วัน ตามที่เปรียบเทียบปรับ ให้ออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงิน และให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมให้เปรียบเทียบปรับ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับ ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาต่อไป

ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการเก็บ กวาด ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตามให้คดีเป็นอันเลิกกัน

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อย ตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

แบบพิมพ์ที่ใช้

ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 มีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคดีไว้ ดังนี้

- บันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหา
- บันทึกการเปรียบเทียบ

บันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหา

ที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี อาชีพ.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ถนน.....ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....จังหวัด.....
ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา.....บัตรประจำตัวเลขที่.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ต้องหากระทำ
ความผิดฐาน.....

.....
เหตุเกิดที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.
ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจและอาจใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาได้.....

.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งถึงสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๘ ทวิ ให้ข้าพเจ้าทราบแล้ว
อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น/ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน-อ่าน
(.....)

พ.ร.บ.การสาธารณสุข 2535

บันทึกการเปรียบเทียบ

คดีเปรียบเทียบ...../.....

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าผู้ต้องหามีความผิดฐาน.....

ตาม พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา.....

จึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับเป็นเงิน.....บาท (.....)

๒. เนื่องจากเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกแต่พิจารณาเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกจึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับเป็นจำนวน.....บาท

๓. ต้องหาได้ยินยอมตามคำเปรียบเทียบ และได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน

(.....)

ตอนที่ ๒

ได้รับเงินค่าปรับ จำนวน บาท

(.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ตอนที่.....

ลงวันที่.....เดือนพ.ศ.ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน

(.....)

...../...../.....

กรณีไม่ยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วแต่ไม่

ชำระเงินภายในกำหนด.....15 วัน

ได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

เพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาต่อไปแล้ว

ตามหนังสือ...../.....ลงวันที่.....เดือนพ.ศ.

(ลงชื่อ)

หมายเหตุ ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบ ณ สถานที่อื่นให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกนี้ด้วย รายการใดไม่ใช้ให้ขีดทิ้ง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียและระบบกำจัดของเสียของราชการที่
ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีขึ้นเท่านั้น ตามมาตรา 93

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70* ซึ่งยังมิได้ทำการก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดหรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดหลีกเลี่ยงไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง	71	4 เท่า ของอัตราค่าบริการ	90

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	ปรับตาม มาตรา
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70* ซึ่งยังมิได้ทำการก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด หรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ แต่ไม่ยอมชำระค่าบริการที่กำหนดโดยไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นตามมาตรา 89 วรรคสอง	71	4 เท่า ของอัตราค่าบริการ	90
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70* ลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ	71	4 เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตน ตลอดเวลาที่ดำเนินการต่อวัน	91
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70* ที่ได้ทำการก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดแล้ว แต่ละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียโดยใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัด	70	4 เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตน ตลอดเวลาที่ดำเนินการ ต่อวัน	92

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	ปรับตาม มาตรา
ของเสียของคนที่มืออยู่และลักลอบปล่อย ทิ้งมลพิษน้ำเสียหรือของเสียดังกล่าวออก สู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตแหล่งกำเนิด มลพิษของตน			
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด มลพิษทุกประเภท (ยกเว้นตามมาตรา 70) ที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัด ของเสียของตนเองซึ่งสามารถทำการ บำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียได้ตาม มาตรฐาน ไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไป ทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทาง ราชการ และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือ ของเสียนั้นออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขต ที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษที่ดินเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	72	4 เท่า ของอัตราค่าบริการ	90
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด มลพิษทุกประเภท (ยกเว้นตามมาตรา 70) ที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัด ของเสียของตนเองซึ่งสามารถทำการ บำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียได้ตาม มาตรฐานจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไป ทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทาง ราชการ แต่ไม่ยอมชำระค่าบริการที่ กำหนดโดยไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นตาม มาตรา 89 วรรคสอง	72	4 เท่า ของอัตราค่าบริการ	90

* แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70 ได้แก่

- การเลี้ยงสุกร
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแปปลาทุกขนาด
- ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า 100 แปลงขึ้นไป
- โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ 2 และจำพวกที่ 3
- นิคมอุตสาหกรรม
- อาคารต่อไปนี้
 1. อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 500 ห้องนอนขึ้นไป
 2. โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องนอนขึ้นไป
 3. โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 30 เตียงขึ้นไป
 4. อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 25,000 ตารางเมตรขึ้นไป
 5. อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 55,000 ตารางเมตรขึ้นไป
 6. อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 25,000 ตารางเมตรขึ้นไป
 7. ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตรขึ้นไป
 8. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 2,500 ตารางเมตรขึ้นไป

ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

ในส่วนของการดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 นั้น ไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนการเปรียบเทียบคดีไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในบทที่ 2 การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ในเรื่องการเปรียบเทียบคดีได้

ค่าปรับที่จัดเก็บได้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน แต่ให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่น

แบบพิมพ์ที่ใช้

ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นี้ ไม่ได้มีการกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคดีไว้ จึงสามารถใช้แบบพิมพ์ตามตัวอย่างที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ในเรื่องการเปรียบเทียบปรับได้

พระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พ.ศ. 2542

- เป็นการถ่ายโอน นายตรวจซ่ง ตวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549
- นายตรวจซ่ง ตวง วัด เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา 60) และเป็น
- พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 61)

อำนาจการเปรียบเทียบคดี

- เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย (ตามมาตรา 89) ซึ่งสามารถเปรียบเทียบคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- กรณีที่นายตรวจซ่งตวงวัดเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด

- มอบหมายจะปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวในระหว่างรอการเปรียบเทียบหรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม
- เมื่อผู้ต้องหาในชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน 30 วันนับแต่วันที่เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 - ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน 30 วันให้ดำเนินคดีต่อไป

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่นายตรวจซึ่งตรวจวัดซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่	58	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	82
ใช้มาตราซึ่งตรวจวัดอื่นนอกจากที่กฎหมายกำหนด	9	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	66
ใช้มาตราซึ่งตรวจวัด หรือทำการซึ่งตรวจวัดในการซื้อขายหรือจำหน่ายสินค้า โดยไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี	10	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	67
ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย	18	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	69
ไม่แสดงหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผย	19	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	69
ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย	50	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	69
ไม่แสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย	51	ไม่เกิน 1,000 บาท	-	69

มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ประกอบธุรกิจให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง	21	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	70
ขายเครื่องชั่งตวงวัดขายหรือจำหน่ายเครื่องชั่งตวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรอง สิ้นอายุแล้ว	24	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	70
ไม่แจ้งสถานที่ประกอบการไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงหรือการประกอบกิจการ	28	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	70
การใช้เครื่องชั่งตวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรอง สิ้นอายุในการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินค้า กับผู้อื่นหรือการให้บริการชั่ง ตวงวัดหรือการใช้ประโยชน์การคำนวณค่าตอบแทน ค่าภาษีอากรและค่าธรรมเนียม	25 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	70
ไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้เครื่องชั่งตวงวัด	25 วรรค สอง	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	70
ไม่ออกหนังสือแสดงผลการชั่งการตวงหรือการวัดให้แก่ผู้ขอรับบริการ	22	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	71
ไม่แจ้งการเคลื่อนย้ายเครื่องชั่งตวงหรือวัด ชนิดติดตรึงอยู่กับที่ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ติดตั้งเสร็จเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องชั่งตวงวัดนั้นใหม่	27	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	73
หรือมีเครื่องชั่งตวงวัดไว้เพื่อใช้ในการซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้า หรือการบริการ หรือการใช้เครื่องชั่งตวงวัดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าตอบแทน ค่าภาษีอากรและค่าธรรมเนียม โดยรู้ว่าเครื่องชั่งตวงวัดนั้นมีความเที่ยงผิดเกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	25 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	79

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่นำเครื่องชั่งตวงวัดมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ เพื่อให้คำรับรอง ภายในเวลาที่กำหนด	34	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	81
ผู้บรรจุผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่กำหนดตาม รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดของสินค้าหีบห่อที่แสดงปริมาณหรือบรรจุสินค้าตามปริมาณที่กำหนด	62	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	83
มีไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งสินค้าหีบห่อที่แสดงปริมาณไว้ โดยรู้ว่าปริมาณของสินค้าที่บรรจุในหีบห่อไม่ถูกต้องตามที่แสดงไว้ซึ่งน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน	85	ไม่เกิน 20,000 บาท	ไม่เกิน 6 เดือน	85
ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าหีบห่อที่ไม่มี การแสดงปริมาณของสินค้า	62(1)	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	86
ไม่มีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักร	64 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	86
ไม่มีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนรับมอบสินค้า	64 วรรค หนึ่ง	ไม่เกิน 5,000 บาท	-	87

พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543

อำนาจในการเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ทุกความผิด ยกเว้นมาตรา 35 วรรคสอง (ตามมาตรา 42)

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกิน 10,000 ตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยไม่มีใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	17	ไม่เกิน 50,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	35
ถมดินที่มีพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือมีพื้นที่เกินกว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยไม่มีใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	26	ไม่เกิน 50,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	35
ขุดดินไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง	20	ไม่เกิน 30,000 บาทและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกิน 1,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม	-	36
ถมดินไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง	27	ไม่เกิน 30,000 บาทและวันละไม่เกิน 1,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม	-	36

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่จัดการป้องกันการพังทลายของดิน เมื่อ ขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดิน ไม่เกิน 3 เมตร ใกล้แนวเขตที่ดินของผู้อื่น ในระยะน้อยกว่าสองเท่าของความลึกของ บ่อดินที่จะขุดดิน	24	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	37
ไม่จัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะไม่ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่ อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น เมื่อทำการถมดิน โดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับ ที่ดินต่ำเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ ของเนินดินไม่เกินสองพันตารางเมตร หรือ มีพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ กำหนด	26 วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน 10,000 บาท	-	37
ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตาม สมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไป ตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดินหรือ ถมดิน ว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ	30	ไม่เกิน 2,000 บาท	-	38
พบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทาง การศึกษาในด้านธรณีวิทยา แล้วไม่หยุด การขุดดิน และรายงานให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทราบภายใน 7 วันนับแต่วันที่พบ	25	ไม่เกิน 5,000 บาท	ไม่เกิน 1 เดือน	39

รายละเอียด	มาตรา	โทษปรับ	โทษจำคุก	ปรับตาม มาตรา
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้หยุดการขุดดินหรือ ถมดิน	29 วรรคสอง 31 วรรคหนึ่ง วรรคสอง	ไม่เกิน 50,000 บาท	ไม่เกิน 1 ปี	40
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้จัดการป้องกันความ เสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการ ขุดดินหรือถมดิน	29 วรรคสอง 31 วรรคหนึ่ง วรรคสอง	ไม่เกิน 30,000 บาทและวันละ ไม่เกิน 500 บาท ตลอดเวลา ที่ไม่ปฏิบัติตาม	-	41

ขั้นตอนในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

ในส่วนของการดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 นั้น ไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนการเปรียบเทียบคดีไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในบทที่ 2 การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ในเรื่องการเปรียบเทียบคดี ได้

อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 นี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่อาจออกคำสั่งให้แก้ไข หรือระงับการดำเนินการได้ ดังนี้

- กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับการร้องขอจากผู้ได้รับความเสียหายจากการขุดดินหรือถมดิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดิน และรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นจากการขุดดินหรือถมดินนั้น ให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือถมดินหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

- กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดิน หรือการถมดินหากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขุดดินหรือการถมดินได้ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้น แล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

- กรณีมีเหตุฉุกเฉินพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดินหรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้นตามที่เห็นว่าจำเป็นได้ แล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบทันที

- ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือภายใน 7 วันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งสั่งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาตั้งแต่ต้น
- ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือสั่งภายในกำหนดเวลา ให้คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอันสิ้นสุด

โดยในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งออกโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย (ดูกฎกระทรวง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2544)

แบบพิมพ์ที่ใช้

เปรียบเทียบ สามารถใช้แบบพิมพ์ตามตัวอย่างในใช้มาตรการทางกฎหมาย ในเรื่องการเปรียบเทียบคดีได้

การอุทธรณ์

ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งหยุดการขุดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้น ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 30 วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการอุทธรณ์นี้ ผู้ชุดดินและถมดินยังต้องดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการจะอนุญาตให้ทุเลาโดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งให้วางเงินหรือหลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะพิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

บทที่ 4

การกำหนดมาตรฐานบุคลากร

การกำหนดมาตรฐานบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเปรียบเทียบคดีกำหนดค่าปรับนั้น ต้องคำนึงถึงหน้าที่ประจำที่เจ้าหน้าที่เหล่านั้นปฏิบัติงานอยู่ด้วย โดยหากเป็นไปได้ ควรให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเป็นผู้ดำเนินการเปรียบเทียบคดี เนื่องจากจะมีความเข้าใจในเรื่องที่ตนปฏิบัติงานเป็นอย่างดี และหากมีข้อสงสัยในข้อกฎหมายต่างๆ ก็สามารถขอคำปรึกษาแนะนำจากนิติกรได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากงานที่ตนปฏิบัติอยู่นั้น เจ้าหน้าที่ผู้ทำการเปรียบเทียบคดีจะต้องมีความรู้ในเรื่องอื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วย ซึ่งจะกล่าวต่อไป

การออกคำสั่งมอบหมายหน้าที่

โดยทั่วไปนั้น ผู้มีอำนาจดำเนินการในการควบคุมและบังคับใช้กฎหมายตามที่กฎหมายระบุไว้ จะเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายประกาศ ดังนั้นในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว จึงต้องออกคำสั่งและประกาศ เพื่อบริหารอำนาจหน้าที่ให้แก่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอื่น เพื่อสามารถควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยอำนาจตาม

- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 48 เติวสติ
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา 39/1
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 60
- กฎหมายอื่นที่ให้อำนาจไว้

การอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากการมอบหมายหน้าที่แล้ว การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถบังคับใช้กฎหมายและเปรียบเทียบคดีได้อย่างถูกต้องนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความรู้

ความเข้าใจในหลายด้าน จึงจำเป็นต้องมีการอบรมเจ้าหน้าที่เหล่านี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องดำเนินการทันทีที่มีการใช้กฎหมายนั้นๆ ในท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในกรณีที่เป็นกฎหมายที่ใช้มาแต่เดิม ก็ต้องมีการอบรมก่อนเจ้าหน้าที่จะเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นๆ ได้ เพื่อให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่เข้าใจในรายละเอียดและขั้นตอนการใช้มาตรการทางกฎหมายเป็นอย่างดี สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยหัวข้อที่จำเป็นต้องอบรม ได้แก่

- กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- ผู้มีอำนาจและผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอน
- การลงโทษผู้กระทำความผิด
- อัตราค่าปรับ
- การใช้เอกสาร แบบพิมพ์ต่างๆ
- สิทธิของประชาชนในการอุทธรณ์

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น จะประกอบไปด้วย

- ตัวกฎหมายแม่บทที่ท้องถิ่นบังคับใช้ (ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง) ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องทำความเข้าใจถึงอำนาจของตนเองและของท้องถิ่นเป็นอย่างดี รวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติงานทั้งในกรณีที่ท้องถิ่นมีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี และกรณีที่ต้องส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจอื่นในการเปรียบเทียบคดี อัตราค่าปรับ แบบพิมพ์ต่างๆ ที่ใช้ ซึ่งรายละเอียดต่างๆ เหล่านี้ ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 และบทที่ 3 ข้างต้น

- ประมวลกฎหมายอาญา
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
- ตามแนวทางการเปรียบเทียบปรับและการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการสอบสวนและนิติกร กรมการปกครอง

ภาคผนวก

ตัวอย่าง กรณียินยอมให้เปรียบเทียบปรับความผิดตาม พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ (นายกเทศมนตรี)

พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

นายกเทศมนตรี

ภ.บ.ท. 21

บันทึกการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ

ที่ทำการ เทศบาลตำบลศรีประจันต์

วันที่ 3 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ผู้กระทำความผิดชื่อ นางแจ่ม นายน้อย อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9 หมู่ที่ 9 ถนน, ตรอก,
ซอย1..... ตำบลศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ถูกกล่าวหาว่า ไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ที่จะต้องประเมินเสียภาษีบำรุงท้องที่แก่
เจ้าพนักงานซึ่งมีความผิดตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

จึงเปรียบเทียบให้ผู้กระทำความผิดเสียค่าปรับ 100 บาท และให้ชำระเงินค่าปรับภายใน
30 วัน เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก

(ลงชื่อ)

แสวง

ผู้สั่งเปรียบเทียบ

นายกเทศมนตรีตำบลศรีประจันต์

บันทึกการยินยอม หรือไม่ยินยอม ของผู้กระทำความผิด

วันที่ 3 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ข้าพเจ้า นางแจ่ม นายน้อย ได้ทราบคำสั่งเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับแล้ว ข้าพเจ้า
ยอมหรือ ~~ไม่ยอม~~ ให้เปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ และได้ชำระเงินแล้ว หรือนำเงินมาชำระ
ค่าปรับภายในวันที่.....-.....เดือน.....-.....พ.ศ.-.....

(ลงชื่อ)

แจ่ม

ผู้กระทำความผิด

(ลงชื่อ)

แสวง

ผู้สั่งเปรียบเทียบ

(ลงชื่อ)

สวิง

พยาน

(ลงชื่อ)

สวาท

พยานและผู้เขียน

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง กรณียินยอมให้เปรียบเทียบปรับความผิดตาม พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. 2510
ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ประธานกรรมการบริหาร อบต.)

พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. 2510

ผู้บริหารท้องถิ่น

บันทึกการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ

ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบล

วันที่ 5 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2543

ผู้กระทำความผิดชื่อ นายจรัส ป้ายแดง อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 4 ถนน.....
ซอย.....ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ถูกกล่าวหาว่า เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย แต่ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่
เปิดเผยในในสถานที่ประกอบการค้าซึ่งมีความผิดตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย
พ.ศ. 2510 ซึ่งระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

จึงเปรียบเทียบให้ผู้กระทำความผิดเสียค่าปรับ 1,000 บาท

(ลงชื่อ) ป. ผู้สั่งเปรียบเทียบปรับ

ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปลายโพงพาง

บันทึกการยินยอมหรือไม่ยินยอมของผู้กระทำความผิด

วันที่ 5 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2543

ข้าพเจ้า นายจรัส ป้ายแดง ได้ทราบคำสั่งเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับแล้ว ข้าพเจ้า
ยินยอมหรือไม่ยินยอม ให้เปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ และได้ชำระเงินแล้วหรือจะนำเงินมาชำระ
ค่าปรับภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)	จรัส	ผู้กระทำความผิด
(ลงชื่อ)	ป.	ผู้สั่งเปรียบเทียบ
(ลงชื่อ)	เป็ด	พยาน
(ลงชื่อ)	ไก่	พยานและผู้เขียน

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
กรณีผู้ต้องขโมยให้เปรียบเทียบ

บันทึกการจับกุม

(พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535)

เขียนที่ สำนักงานเทศบาลนครสมุทรปราการ

วันที่ 13 เดือน เมษายน พ.ศ. 2544

วันนี้ เวลา 07.00 น. พนักงานเจ้าหน้าที่ เทศบาลนครสมุทรปราการ ได้ร่วมกันจับกุม (ระบุชื่อ) นางขวัญดี มีกำลัง ที่อยู่ 92/3 ต. ปากน้ำ อ. เมืองสมุทรปราการ จ. สมุทรปราการ พร้อม ด้วยของกลาง (ถ้ามีแจ้งจำนวน และประมาณราคา) ข้าวหลาม จำนวน 2 กระจาด รวม 30 กระบอก ราคาประมาณ 300 บาท โดยกล่าวหาว่า ผู้ต้องหาข้าวหลาม จำนวน 2 กระจาด มาวางขายในทาง สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นความผิดตามมาตรา 77 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท พฤติการณ์โดย ย่อ นางขวัญดี มีกำลัง ซึ่งมีอาชีพค้าขาย ได้นำสินค้าคือข้าวหลาม จำนวน 2 กระจาดที่หาบเร่ขายได้ วางขายบนทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานของเทศบาลฯ เหตุเกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2544

สถานที่เกิดเหตุในเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ ต. ปากน้ำ อ. เมืองฯ จ. สมุทรปราการ สอบถามผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริง และยินยอมให้ดำเนินคดีตาม กฎหมาย และยินยอมให้รับของกลาง

อนึ่ง ในการจับกุมครั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจับกุมมิได้ทำร้ายร่างกายหรือ จิตใจหรือบังคับขู่เข็ญทำให้ทรัพย์สินของผู้ต้องหาเสียหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และมิได้ เรียกหรือเอาซึ่งทรัพย์สินของผู้ต้องหาด้วยประการใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ต้องห่า่านรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ขวัญดี ผู้ต้องหา
(นางขวัญดี มีกำลัง)

บันทึกการเปรียบเทียบ

คดีเปรียบเทียบ ที่ 40/2544

ที่สำนักงานเทศบาลนครสมุทรปราการ

วันที่ 13 เมษายน 2544

1. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าผู้ต้องหามีความผิดฐานวางจำหน่ายสินค้าในทางสาธารณะในเขตเทศบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 77
2. เนื่องจากเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกแต่พิจารณาเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกจึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับเป็นเงิน 50 บาท (ห้าสิบบาทถ้วน)
3. ผู้ต้องหาได้ยินยอมให้เปรียบเทียบ และได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบแล้วตั้งแต่วันที่ 13 เดือน เมษายน พ.ศ. 2544

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ) ขวัญดี ผู้ต้องหา

(นางขวัญดี มีกำลัง)

(ลงชื่อ) เชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(นายเชน เมืองทอง)

(ลงชื่อ) วิชาญ ผู้เขียน

(นายวิชาญ คนดี)

ได้รับเงินค่าปรับ จำนวน 50 บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ 1 ตอนที่ 3 ลงวันที่ 13 เมษายน 2544 ไว้แล้ว ลงชื่อ เชน ผู้รับเงิน (นายเชน เมืองทอง) 13/เม.ย./44	กรณีไม่ยอมให้เปรียบเทียบปรับหรือเมื่อ ยินยอมแล้วแต่ไม่ชำระเงินภายในกำหนด 15 วัน ได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อ พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหา ต่อไปแล้วตามหนังสือ...../..... ลงวันที่..... (ลงชื่อ).....
---	---

หมายเหตุ ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบ ณ สถานที่อื่นให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกนี้ด้วย

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง การทำสำนวนเปรียบเทียบปรับ ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
ตาม พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475

คป. 1

กรมการปกครอง

บัญชีรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ที่ว่าการ.....อำเภอเมืองสมุทรสงคราม

- คดีที่ 12/2544.....ประเภทคดี พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475
- วันเวลารับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ 1 มีนาคม 2544
- ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นายทวีทรัพย์ มีโชค ผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาล.....
เมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
- หาว่ากระทำความผิดฐาน จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม ม. 21 ซึ่ง.....
เป็นความผิดตาม ม. 47 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475
- วันเวลาเกิดเหตุ 10 กุมภาพันธ์ 2544
- เหตุเกิดที่หมู่ที่ 1 ตำบล แม่กลอง อำเภอ เมืองสมุทรสงคราม จังหวัด สมุทรสงคราม

7. ชื่อผู้ถูกทำร้ายหรือเสียหาย	อายุ	สัญชาติ	ที่อยู่	หมายเหตุ

8. ชื่อผู้ต้องหา	อายุ	สัญชาติ	ที่อยู่	ผู้ต้องหาถึงที่ทำการ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	
				เมื่อวันที่	โดย
นายเด่น ดวงดี	37 ปี	ไทย	ม.1 ต.แม่กลอง	1 มี.ค.2544	เทศบาลส่ง
			อ.เมือง สมุทรสงคราม		ตัวมาให้

9. ลงลายมือชื่อ..... ทวีทรัพย์ มีโชค.....ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

10. รายการทรัพย์สินที่ต้องประทุษร้ายหรือเสียหายรับแจ้งเมื่อวันที่

ชื่อสิ่งของ	ตำหนิรูปพรรณ	ราคา	อาการที่ต้องประทุษร้าย หรือเสียหาย	ได้คืนโดย เมื่อวันที่	ลงลายมือชื่อ พนักงานสอบสวน	หมายเหตุ
	-	-	-	-	-	-

11. ลงลายมือชื่อ.....-.....ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

12. บาดแผลชั้นผิวหนังเมื่อวันที่.....-.....

ชื่อผู้ถูกบาดเจ็บ	แผลที่	ตรง	กว้าง	ยาว	ลึก	ฐานแผล	พิจารณาเห็นว่า	หมายเหตุ
-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-

13. ลงลายมือชื่อ.....-.....ผู้บาดเจ็บ

14. ลงลายมือชื่อ.....-.....ผู้ชันสูตร

(.....-.....)

15. วันเวลาทำการสอบสวน..... 1 มี.ค. 2544.....

16. วันเวลาเสร็จการสอบสวน..... 1 มี.ค. 2544.....

17. ระหว่างสอบสวนผู้ต้องหา..... ถูกปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกัน.....

18. เหตุที่ต้องควบคุมผู้ต้องหาเกินกว่า 48 ชั่วโมง..... -.....

19. ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดที่เห็นควรสั่งฟ้อง..... -.....

20. ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดที่เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง..... -.....

21. ผู้ต้องหาเปรียบเทียบ..... นายเด่น ดวงดี.....

22. ได้จัดการ ได้สอบสวนตามข้อกล่าวหาแล้วเห็นว่า นายเด่น ดวงดี ได้กระทำความผิดโดยจงใจ ละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ตาม ม. 21 ซึ่งเป็นความผิดตาม ม. 47 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าร้อยบาท ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา และยินยอมให้เปรียบเทียบ

23. ลงลายมือชื่อ..... แสง..... พนักงานสอบสวน

.. (..... (นายแสง สายสว่าง).....)

24. ผลที่สุดของคดี.....พนักงานอัยการจังหวัด เห็นชอบด้วย.....

.....
.....

25. ลงลายมือชื่อ.....แสง สายสวาท.....ผู้บันทึก

(...(นายแสง สายสวาท)...))

พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

หมายเหตุ ข้อความช่องใดไม่มีให้ขีด –

ตัวอย่าง

ที่ 20 / 2544 วันที่ 2 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

เสนอ พนักงานอัยการ จังหวัด สมุทรสงคราม

ขอส่งสำนวนคดีเปรียบเทียบตามความ

ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477

ม. 142 วรรคท้าย รวม 5 แผ่น เพื่อพิจารณา

(นายรวมโชค อำนวยทรัพย์)

หัวหน้าพนักงานสอบสวน

อำเภอเมืองสมุทรสงคราม

คป.๕

กรมการปกครอง

บันทึกการเปรียบเทียบคดีอาญา

คดีที่ 12 / 2544

คดีเปรียบเทียบที่ 15 / 2544

ที่ว่าการ อ.เมืองสมุทรสงคราม จังหวัด สมุทรสงคราม

วันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

คดีระหว่าง { นายทวีทรัพย์ มีโชค ผู้กล่าวหา
นายเคน ดวงดี ผู้ต้องหา

ข้อกล่าวหา จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาล

หาว่าเมื่อวันที่ 10 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 เวลา 12.00 นาฬิกา ผู้ต้องหา ได้รับหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองสมุทรสงครามให้แสดงรายการเพิ่มเติมภายใน 5 วัน แต่ผู้ต้องหาจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกเป็นความผิดตาม ม. 47 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือน และที่ดิน พ.ศ. 2475 เหตุเกิดที่ หมู่ที่ 1 ตำบล แม่กลอง อำเภอ เมืองสมุทรสงคราม จังหวัด สมุทรสงคราม

การสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหามีความผิด ตามมาตรา 47 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ผู้ต้องหารับสารภาพตลอดข้อหา

ผู้กล่าวหา และผู้ต้องหายอมให้ พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบ

จึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับ 200- บาท (สองร้อยบาทถ้วน) และค่าทดแทน
ความเสียหายแก่ผู้เสียหาย.....-.....บาท (.....-.....) ผู้เสียหายและผู้ต้องหาได้
ยินยอมตามคำเปรียบเทียบ และได้ชำระเงินแล้ว ผู้เสียหายได้รับเงินค่าทดแทนความเสียหายไว้
ถูกต้องแล้วเมื่อวันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

บันทึกนี้ได้อ่านให้ทั้งสองฝ่ายฟังแล้วรับรองว่าถูกต้องจึงได้ให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน
แล้วจึงปล่อยตัวผู้ต้องหาไปในวันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544 เวลา 11.00 น.

(ลงชื่อ).....เด่น.....ผู้ต้องหา

(.....นายเด่น ดวงดี.....)

(ลงชื่อ).....ทรัพย์.....ผู้เสียหาย

(.....นายทวีทรัพย์ มีโชค.....)

(ลงชื่อ).....แสง.....พนักงานสอบสวน

(.....นายแสง สายสวาท.....)

(ลงชื่อ).....แสง.....ผู้เขียน-อ่าน

(.....นายแสง สายสวาท.....)

หมายเหตุ ในกรณีไม่มีค่าตอบแทนให้จึงมาความตอนที่ว่าด้วยเงินทดแทนความเสียหายออกทุกแห่ง

คป. 19

ใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่ 2

เลขที่ 20

ที่ว่าการ อำเภอเมืองฯ จังหวัด สมุทรสงคราม
จาก นายเคน ดวงดี กระทำผิดฐาน จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงาน
เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ตามคดีที่ 12/2544 ลงวันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

เป็นเงิน 200- บาท (สองร้อยบาทถ้วน) ไว้ถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ แสง สายสวาท

ลงชื่อ แสง พรสวรรค์

(นายแสง สายสวาท)

(นายแสง พรสวรรค์)

พนักงานสอบสวน

ผู้รับเงิน

(ฉบับ)

ใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่ 2

เลขที่ 20

ที่ว่าการ อำเภอเมืองฯ จังหวัด สมุทรสงคราม
วันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544 ได้รับเงินค่าปรับคดีอาญา
จาก นายเคน ดวงดี กระทำผิดฐาน จงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงาน
เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ตามคดีที่ 12/2544 ลงวันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

เป็นเงิน 200- บาท (สองร้อยบาทถ้วน) ไว้ถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ แสง สายสวาท

ลงชื่อ แสง พรสวรรค์

(นายแสง สายสวาท)

(นายแสง พรสวรรค์)

พนักงานสอบสวน

ผู้รับเงิน

**การดำเนินคดีอาญา 10 ประเภท
ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
เมื่อเกินอำนาจหน้าที่การเปรียบเทียบปรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยต้องเสนอสำนวนการสอบสวนให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง**

ลำดับ	กฎหมาย	2541	2542	2543	2544	2545	2546
1	การทะเบียนราษฎร	59,894	61,400	80,926	81,407	64,066	55,072
2	บัตรประจำตัวประชาชน	751,959	854,454	764,256	829,732	726,851	728,890
3	ภาษีบำรุงท้องที่	14,225	3,257	1,467	1,082	1,127	251
4	ภาษีป้าย	189	219	288	81	80	111
5	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	4,313	3,607	8,035	2,808	2,272	5,974
6	สัตว์พาหนะ	7	5	32	36	256	352
7	เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง	1	1	2	-	-	-
8	ควบคุมสุสานและฌาปนสถาน	-	-	-	-	-	-
9	สาธารณสุข	-	-	-	-	-	1
10	การประถมศึกษา	-	-	-	-	-	63
	รวม	830,588	922,943	855,006	915,146	794,652	790,714

หมายเหตุ พ.ร.บ. การเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2474 ได้ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2542 และ พ.ร.บ.ประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ได้ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แต่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง ยังมีอำนาจสอบสวนตาม ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยเหมือนเดิม

ด่วนมาก

ที่ มท 0305.4/ว 3215

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัยยวงศ์ กท 10200

7 พฤศจิกายน 2543

เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- อ้างถึง 1. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทใน
จังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520
2. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศ
บัญญัติจังหวัด และข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. 2521

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ตราข้อบังคับเพื่อวางระเบียบให้พนักงานสอบสวนฝ่าย
ปกครองมีอำนาจในการสอบสวนความผิดทางอาญาในกฎหมาย 10 ประเภท และมีอำนาจเปรียบเทียบ
และสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด และข้อบัญญัติสุขาภิบาลไว้แล้ว นั้น

จากการตรวจสอบการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
ในคดีอาญา 10 ประเภทแล้ว ปรากฏว่า ในหลายอำเภอหรือหลายกิ่งอำเภอให้ความสนใจในการ
ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แต่ในอีกหลายอำเภอหรือในอีกหลายกิ่งอำเภอ
ไม่ค่อยให้ความสนใจในเรื่องนี้เท่าที่ควร ผลักภาระให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็น
ผู้รับผิดชอบแทน ทำให้ส่วนราชการอื่นหรือบุคคลทั่วไปเข้าใจว่าอำนาจการสอบสวนความผิดทาง
อาญาเป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจเพียงฝ่ายเดียว และไม่มั่นใจว่าพนักงานสอบสวนฝ่าย
ปกครองจะทำสำนวนคดีส่งพนักงานอัยการได้นอกจากนั้นผลการดำเนินคดีหรือการสอบสวน
ความผิดคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด และข้อบังคับสุขาภิบาลในอดีตไม่เป็นที่ปรากฏ
มากนัก ซึ่งเสียและบอบาพหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองจึงไม่ค่อยปรากฏต่อ
สาธารณะ ด้วยเหตุดังกล่าวอาจมีผู้หยิบยกเอาข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านั้น เป็นข้ออ้างในการ
เสนอขอตัดอำนาจการสอบสวนความผิดทางอาญาของปลัดอำเภอและพนักงานฝ่ายปกครองหรือ

ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย ออกจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทุกคนและทุกแห่งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงขอให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้จังหวัดกำชับนายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้ควบคุมและตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง พร้อมให้คำปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญหายอย่างจริงจังด้วย

2. ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองศึกษากฎหมาย 10 ประเภท ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อจะได้ทำการสอบสวนได้อย่างถูกต้อง เช่น ในปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2542 เป็นต้นมา มีการแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดให้ครอบคลุมข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น ก็ต้องศึกษาว่าความผิดใดอยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองที่จะทำการสอบสวนได้ นอกจากนั้นได้มีพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ออกมาใช้บังคับโดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวก็อยู่ในกลุ่มกฎหมาย 10 ประเภท ที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจสอบสวนเช่นกัน

3. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ แจ้งประสานไปยังเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตพื้นที่ทราบว่า พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจเปรียบเทียบและสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ถ้ามีความผิดเกิดขึ้นและเกินอำนาจที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการได้ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจดำเนินการต่อไป ข้อปฏิบัติที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ เช่น การฝ่าฝืนข้อบังคับตราบยังไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับให้ครอบคลุมต่อไป

4. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ประชาสัมพันธ์ให้ส่วนราชการอื่นๆ ในพื้นที่ และประชาชนทั่วไปได้ทราบว่า พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจสอบสวนความผิดทางอาญาในกฎหมาย 10 ประเภท ความผิดละเมิดเทศบัญญัติและความผิดละเมิดข้อบัญญัติจังหวัด

5. ปัจจุบันกระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ในระหว่างประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณากำหนดขอบเขตบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญาอยู่ได้ผลเป็นข้อยุติประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป ดังนั้น ข้อบังคับหรือระเบียบปฏิบัติใดที่ยังไม่ถูกยกเลิกโดยกฎหมายหรือผู้มีอำนาจ ก็ให้ถือปฏิบัติต่อไปเท่าที่ให้อำนาจหน้าที่ไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้อำเภอและกิ่งอำเภอทุกแห่งในพื้นที่ทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ชนะศักดิ์ ยวบูรณ์

(นายชนะศักดิ์ ยวบูรณ์)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

กองการสอบสวนและนิติการ

โทร. (02) 2255518-9

โทรสาร (02) 2218840

ที่ มท 0308/ว 1678

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กท. 10200

25 กันยายน 2535

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร)

ด้วยกรมการปกครอง ได้รับข้อหาหรือของกรุงเทพมหานคร กรณีบุคคลยื่นคำขอมีบัตรเนื่องจากบัตรเดิมหมดอายุเกินกำหนด 90 วัน ซึ่งตาม พ.ร.บ. บัตรประจำประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 12 กำหนดให้มีโทษปรับไม่เกิน 200 บาท แต่ผู้ยื่นคำขอไม่ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบ โดยอ้างเหตุเดินทางไปอยู่ต่างประเทศและใช้หนังสือเดินทางแสดงตัวเหมือนบัตรประจำประชาชน เพื่อเป็นเหตุให้ยกเว้นโทษหรือไม่มีความผิด

กรมการปกครองมีความเห็นต่อกรณีดังกล่าว บุคคลเจ้าของบัตรจะต้องยื่นคำขอมีบัตรภายในกำหนด 90 วัน นับจากวันที่บัตรเดิมหมดอายุ ตามบทบัญญัติของ พ.ร.บ. บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 7 วรรคสอง โดยจะอ้างเหตุเพราะไปอาศัยอยู่ต่างประเทศและถือหนังสือเดินทางเป็นเหตุให้ยกเว้นโทษหรือไม่มีความผิดนั้นไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้บัญญัติเป็นการยกเว้นในเหตุดังกล่าวไว้แต่ประการใด พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องทำการเปรียบเทียบปรับโดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ความหนักเบาแห่งข้อหาและฐานะของผู้ต้องหาเป็นสำคัญ หากผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่อาจเปรียบเทียบได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ให้ส่งเรื่องและผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการต่อไปโดยเร็ว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2528 ข้อ 6 และ 7 และโดยที่กรณีข้อหาหรือดังกล่าวเป็นประโยชน์สามารถใช้เป็นอุทธรณ์ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบัตรประจำตัวประชาชนให้เป็นไปโดยถูกต้องในแนวทางเดียวกัน

จึงขอให้จังหวัดแจ้งให้อำเภอ กิ่งอำเภอ เทศบาล และเมืองพัทยา ถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัย
ดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สมศักดิ์ ศรีวรรณะ

(นายสมศักดิ์ ศรีวรรณะ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

กองบัตรประจำตัวประชาชน

งานอำนวยการทำบัตร

โทร. (02) 2812150, 2812695

โทรสาร 2823739

ด่วนมาก

ที่ มท 0308/ว 1001

กระทรวงมหาดไทย

13 กันยายน 2521

เรื่อง ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จำนวน ชุด
ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรประกาศให้นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หรือหัวหน้าแขวงในเขตเทศบาลทุกแห่งทั่วราชอาณาจักร มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติได้ ตามความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ทั้งนี้ จึงได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

บัดนี้ ประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอนที่ 66 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2521 หน้า 1969 ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว

อนึ่ง กระทรวงมหาดไทย ได้เร่งดำเนินการร่างข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ตลอดจนเตรียมวางโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติของเทศบาล เพื่อให้ นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หรือหัวหน้าแขวงในเขตเทศบาล สามารถดำเนินการเปรียบเทียบไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว คล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งคาดว่าจะเตรียมการแล้วเสร็จและให้เทศบาลสามารถดำเนินการเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติได้อย่างซ้ภายในสิ้นปี พ.ศ. 2521 นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้เทศบาลทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อน

ขอแสดงความนับถือ

วิญญู อังคนารักษ์

(นายวิญญู อังคนารักษ์)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

โทร. 2225873

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
คดีละเมิดเทศบัญญัติ
ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงประกาศกำหนดอำนาจการเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติไว้ดังนี้ คือ

ให้นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หรือหัวหน้าแขวงทุกเทศบาล มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติในเขตเทศบาลนั้นได้

ประกาศ ณ วันที่ 5 มิถุนายน 2521

พลเอก ป. ศิริสุลลนันท
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(95 ร.จ. 1969 ตอนที่ 66 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2521)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมาย

ว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2536

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบนี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2536”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 สถานที่ทำการเปรียบเทียบให้ใช้ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานศาลว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดเว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบ ณ ที่ใดภายในเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นก็ได้โดยให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบ

ข้อ 4 การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง ถามชื่อ ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ชื่อบิดามารดา อาชีพ ที่อยู่ และรายละเอียดอื่นแล้วบันทึกไว้ตามแบบบันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหาทำยระเบียบนี้

ข้อ 5 เมื่อผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบปรับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง บันทึกการเปรียบเทียบตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดความหนักเบาแห่งข้อหาและฐานะของผู้ต้องหาเป็นสำคัญ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับภายในกำหนดสิบห้าวันตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเปรียบเทียบปรับแล้ว คดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ 6 ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาต่อไป

ข้อ 7 เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งกำหนดแล้วให้กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณีออกใบเสร็จรับเงินโดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และ ผู้รับเงินเป็นผู้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น

ข้อ 8 ในกรณีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับเงินค่าปรับกึ่งหนึ่งนั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงินในหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สำหรับเงินค่าปรับตามมาตรา 48 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งความนำจับกึ่งหนึ่งและพนักงานเจ้าหน้าที่พนักงานจราจรหรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร ผู้จับกุมอีกกึ่งหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2536

พลเอก **ชวลิต ยงใจยุทธ**

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย*

**ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบ
การจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2535**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ทวิ และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย” ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2535”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้หมายความถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503

ข้อ 5 สถานที่ทำการเปรียบเทียบตามปกติให้ใช้ศาลว่าการของกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขต ศาลว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเทศบาล และสำนักงานสุขาภิบาลเว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบ ณ ที่ใดภายในเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาลเมืองพัทยา และสุขาภิบาลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบ

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 70 หน้า 30-31 15 มิถุนายน 2535

ข้อ 6 การเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถามชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ บิดา มารดา อาชีพ ที่อยู่และรายละเอียดอื่น แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกไว้ตามแบบบันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหาทำระเบียนนี้

ข้อ 7 เมื่อผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกการเปรียบเทียบตามแบบทำระเบียนนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด ความหนักเบาแห่งข้อหาและฐานะของผู้ต้องหาเป็นสำคัญ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับภายในกำหนดสิบห้าวันตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบแล้วคดีนั้นเป็นอันระงับ

ข้อ 8 ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมให้เปรียบเทียบปรับหรือไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาต่อไป

ข้อ 9 เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดแล้วให้กรุงเทพมหานคร เทศบาลเมืองพัทยา และสุขาภิบาล แล้วแต่กรณีออกใบเสร็จรับเงิน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้รับเงินเป็นผู้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น

ข้อ 10 เงินค่าปรับนั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงินในหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา และสุขาภิบาล

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2535

พลเอก อิสระพงศ์ หนูนักดี

(อิสระพงศ์ หนูนักดี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น
พ.ศ. 2547

ด้วยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2546 กระทรวงมหาดไทยจึงต้องถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการเปรียบเทียบคดีอาญาในความผิดตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎหมายอื่นให้แก่เทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรออกข้อบังคับเพื่อวางระเบียบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ซึ่งข้อบังคับนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัดและข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. 2521

(2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัดและข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. 2522

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ” หมายความว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าแขวง หรือหัวหน้าส่วนราชการในเขตเทศบาลนั้น

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

“พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง” หมายความว่า หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนตามข้อ 3 ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 แห่งเขตท้องที่ซึ่งมีอำนาจสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการ และมีอำนาจวินิจฉัยตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งกำหนดหรือปรับปรุงแบบพิมพ์ให้สอดคล้องกับข้อบังคับนี้

หมวด 1

อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

ข้อ 6 ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ 7 ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นตามข้อบังคับนี้มีขอบเขตอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ มีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท

(2) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือคดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 8 พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 2

การดำเนินคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น

ข้อ 9 ให้นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ออกคำสั่งแต่งตั้งผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเป็นเวรประจำวัน ประจำสำนักงาน หรือประจำที่ทำการไว้

เมื่อมีการละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

การจับกุมผู้กระทำความผิดตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10 เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งอยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเป็นผู้ต้องหา ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีตามข้อ 7 ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ บิดามารดา อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วแจ้งข้อหาให้ทราบ

ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบคดีหรือสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม และต้องให้โอกาสผู้ต้องหาในการแก้ข้อกล่าวหาและแสดงข้อเท็จจริง อันเป็นประโยชน์ต่อตนได้

ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี ทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้อำนาจบังคับหรือกระทำโดยมิชอบประการใดๆ เพื่อจูงใจให้การอย่างไรๆ ในเรื่องที่ต้องหา

ข้อ 11 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

ข้อ 12 ก่อนทำการเปรียบเทียบคดี ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีถามผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษ และผู้ต้องหา พร้อมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อให้ได้ความแน่ชัดว่าการกระทำที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความผิดตามข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใดและอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ตนจะทำการเปรียบเทียบคดีได้ตามข้อบังคับนี้หรือไม่

ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาได้ละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนที่จะทำการเปรียบเทียบคดีได้ ก็ได้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีให้แล้วเสร็จก่อนคดีขาดอายุความไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ความหนักเบาแห่งข้อหาและฐานะของผู้ต้องหาเป็นสำคัญ ทั้งนี้จะต้องไม่กำหนดจำนวนเงินค่าปรับสูง หรือต่ำกว่าโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในคดีที่มีค่าทดแทน ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหายยินยอมให้เปรียบเทียบคดีให้ผู้ทำการเปรียบเทียบคดีจะประมาณจำนวนค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คู่ความตกลงกัน

ข้อ 13 คดีใดที่อยู่ในอำนาจเปรียบเทียบของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบัญญัติ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดังกล่าว แล้วแต่กรณี ทำการเปรียบเทียบคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้เปรียบเทียบ

ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหายยินยอมให้เปรียบเทียบคดี ก็ให้บันทึกถ้อยคำผู้ต้องหาผู้เสียหาย และความยินยอมลงในแบบพิมพ์ที่กำหนด แล้วทำการเปรียบเทียบคดีโดยจดบันทึกการเปรียบเทียบคดีลงในแบบพิมพ์ที่กำหนด เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามจำนวนที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดไว้ภายในเวลาอันสมควร แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันทำการเปรียบเทียบแล้ว คดีอาญาเป็นอันเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดี หรือมีการยินยอมตามวรรคสองแล้วแต่ผู้ต้องหาไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนด ให้บันทึกถ้อยคำหรือเหตุที่ไม่ชำระค่าปรับไว้ในสำนวนการเปรียบเทียบ แล้วส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 14 คดีใดที่อยู่ในอำนาจเปรียบเทียบของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ 7 (2) ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และดำเนินการดังนี้

(1) ในคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดังกล่าวทำการเปรียบเทียบคดี โดยให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหายยินยอมให้เปรียบเทียบคดี ก็ให้บันทึกถ้อยคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และความยินยอมลงในแบบพิมพ์ที่กำหนด เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามจำนวนที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีกำหนดไว้ภายในเวลาอันสมควร แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันทำการเปรียบเทียบแล้ว คดีอาญาเป็นอันเลิกกัน

(2) ในคดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดังกล่าวเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรรับโทษถึงจำคุก ให้อำนาจเปรียบเทียบคดี โดยกำหนดค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหายยินยอมตามนั้นก็ให้บันทึกถ้อยคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และความยินยอมลงในแบบพิมพ์ที่กำหนดแล้วทำการเปรียบเทียบคดีโดยจดบันทึกการเปรียบเทียบคดีลงในแบบพิมพ์ที่กำหนด เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีกำหนดไว้ภายในเวลาอันสมควรแต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันทำการเปรียบเทียบคดีแล้ว คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดี หรือยินยอมให้เปรียบเทียบคดีแต่ผู้ต้องหาไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกถ้อยคำหรือเหตุที่ไม่ชำระค่าปรับไว้ในสำนวนการเปรียบเทียบคดี แล้วส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 15 คดีใดเกินอำนาจของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะทำการเปรียบเทียบได้ตามข้อ 7 (2) ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีนั้นส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 16 ในคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นแก่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนศาลพิจารณา ให้คดีอาญาเป็นอันเลิกกัน

ข้อ 17 คดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบเสร็จแล้วตามข้อ 13 วรรคสอง และข้อ 14 วรรคหนึ่ง ให้ส่งสำนวนการเปรียบเทียบคดีไปยังพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทำการเปรียบเทียบคดีเสร็จ หรือวันที่ผู้ต้องหาชำระค่าปรับแล้ว

ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองไม่มีการแจ้งเป็นอย่างอื่นแก่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่งในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการเปรียบเทียบให้ถือว่าตามที่มีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ทำการเปรียบเทียบคดีไปนั้น พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นชอบด้วย

ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบคดีมีข้อบกพร่องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ส่งคืนและให้ผู้ทำการเปรียบเทียบคดีดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตามที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองแจ้ง

ข้อ 18 คดีตามข้อ 13 วรรคสาม และข้อ 14 วรรคสอง ที่เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องส่งให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไป ให้ส่งไปยังพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในเขตอำนาจภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่เปรียบเทียบคดีไม่ได้

เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเปรียบเทียบคดี หรือดำเนินคดีเสร็จแล้วให้แจ้งผลคดีให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าของเรื่องทราบด้วย

หมวด 3

การดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 19 เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองได้รับสำนวนการเปรียบเทียบคดีตามข้อ 17 แล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ถ้าเห็นว่าสำนวนการเปรียบเทียบคดีนั้นมีข้อบกพร่อง ให้ส่งคืนผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วส่งกลับคืนไปให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเพื่อดำเนินการต่อไปโดยเร็ว

(2) ถ้าเห็นว่าการเปรียบเทียบคตินั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้บันทึกความเห็นชอบไว้ในสำนวนการเปรียบเทียบคดี

(3) ถ้าเห็นว่าการเปรียบเทียบคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้บันทึกความเห็นที่ไม่เห็นชอบพร้อมเหตุผลไว้ในสำนวนแล้วดำเนินการต่อไป

สำนวนการเปรียบเทียบคดีที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้ส่งคืนกลับไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อเก็บรักษาไว้

ข้อ 20 ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการเปรียบเทียบคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ 19 (3) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีที่เห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือสิทธิในการนำคดีมาฟ้องได้ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนคตินั้นแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการในเขตอำนาจ

(2) กรณีที่เห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อบัญญัติท้องถิ่นแต่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น ถ้าพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการกระทำความผิดตามกฎหมายนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนที่จะทำการเปรียบเทียบคดีหรือสอบสวนได้ ก็ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีหรือสอบสวนต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้รีบส่งเรื่องไปให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่อไป

(3) กรณีที่เห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีกำหนดจำนวนเงินค่าปรับสูงหรือต่ำกว่าอัตราโทษที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการเปรียบเทียบคดี หรือสอบสวนต่อไป

(4) กรณีที่เห็นว่า ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะเหตุอื่น ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองแจ้งเหตุที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นไปให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีแล้วแต่กรณี ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการเปรียบเทียบคดี พร้อมกับแจ้งให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อแจ้งผู้ต้องหารับเงินค่าปรับคืน โดยให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับเงินไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 21 เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองได้รับเรื่องตามข้อ 15 ให้ตรวจสอบและพิจารณาว่าคดีความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษที่อยู่อำนาจของตนจะทำการเปรียบเทียบคดีได้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าคดีความผิดนั้นอยู่ในอำนาจที่จะทำการเปรียบเทียบคดีได้ก็ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีโดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ความหนักเบาแห่งข้อหาและฐานะของผู้ต้องหาเป็นสำคัญ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่า เป็นคดีความผิดที่ไม่อยู่ในอำนาจที่จะทำการเปรียบเทียบคดีได้ก็ให้ดำเนินการสอบสวนเป็นคดีสามัญต่อไป โดยให้นำหลักเกณฑ์วิธีการเปรียบเทียบและการสอบสวนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีอาญาบางประเภท พ.ศ. 2521 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าเห็นว่าคดีนั้นไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนให้ส่งเรื่องไปให้พนักงานสอบสวนอื่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่อไปภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีความเห็น

ข้อ 22 การดำเนินคดีกับผู้ต้องหาในหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ แล้วแต่กรณีด้วย

ข้อ 23 สถานที่ทำการเปรียบเทียบคดีโดยปกติให้ใช้สำนักงานเทศบาลที่ทำการแขวงของเทศบาล สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบคดี ณ ที่ใดภายในเขตเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบคดีนั้นด้วย

สถานที่ทำการเปรียบเทียบคดีและการสอบสวนคดีของพนักงานฝ่ายปกครองโดยปกติให้ใช้ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทำการเปรียบเทียบคดี ณ ที่ใดภายในเขตอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้บันทึกเหตุจำเป็นไว้ในบันทึกการเปรียบเทียบคดีนั้นด้วย

หมวด 4

การปฏิบัติต่อของกลาง

ข้อ 24 การปฏิบัติต่อของกลาง เรื่องใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ให้นำความในข้อบังคับการเก็บของกลางกระทรวงมหาดไทย พุทธศักราช 2480 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 25 ผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง ได้แก่

- (1) นายกเทศมนตรี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดเทศบัญญัติ
- (2) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในคดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้ผู้มีหน้าที่รักษาของกลางตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่รักษาของกลางจนกว่าคดีถึงที่สุดไม่ว่าคดีนั้นจะอยู่ในอำนาจเปรียบเทียบคดีของตนหรือไม่

หมวด 5

แบบพิมพ์และค่าปรับ

ข้อ 26 การเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ใช้แบบพิมพ์ที่กำหนดแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 27 การเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง ให้ใช้แบบพิมพ์ คบ. 1 และ คบ. 5 ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีอาญาบางประเภท พ.ศ. 2521

ข้อ 28 เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและผู้รับเงินลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น

เงินค่าปรับตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น

ข้อ 29 ในคดีละเมิดข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเรื่องไปให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการเปรียบเทียบคดี

แทน เมื่อผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับแล้วให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและผู้รับเงินลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้น

เงินค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นรายได้ของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือขององค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี การปฏิบัติในส่วนนี้ให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของกระทรวงการคลัง

ข้อ 30 การคืนเงินค่าปรับและการถอนเงินค่าปรับ

(1) กรณีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีของเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำการเปรียบเทียบคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว จัดการคืนเงินที่ปรับแล้วนั้นให้ผู้ต้องหาไป

(2) กรณีพนักงานอัยการเห็นว่า การเปรียบเทียบคดีของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำเรื่องขอถอนเงินค่าปรับดังกล่าวจากกระทรวงการคลังหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และจัดการคืนเงินที่ปรับให้แก่ผู้ต้องหาไป

บทเฉพาะกาล

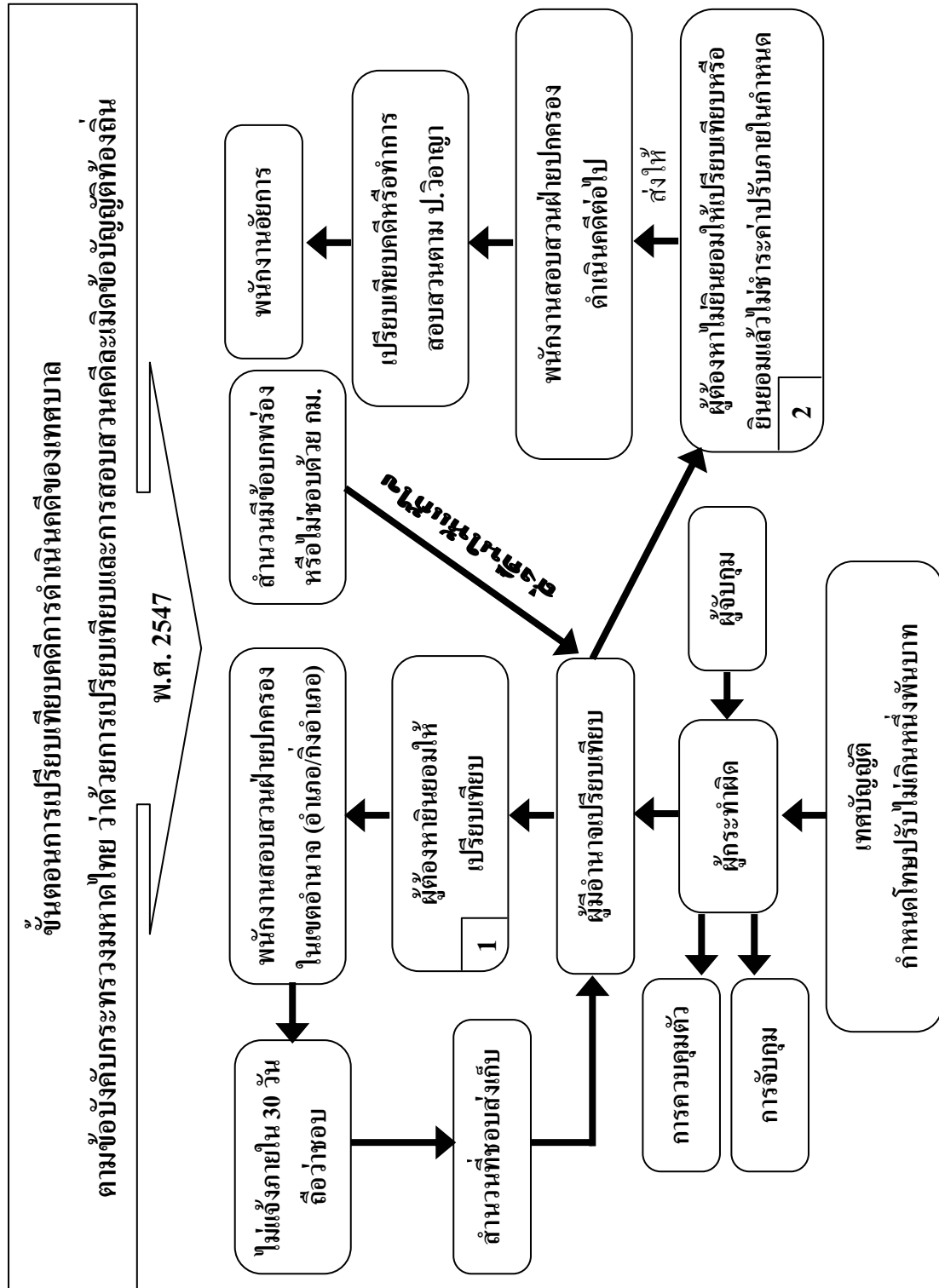
ข้อ 31 คดีละเมิดเทศบัญญัติ คดีละเมิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคดีละเมิดข้อบังคับสุขาภิบาลที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี หรือพนักงานสอบสวนอื่นใดในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ หรือความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีหรือพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวนดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับเดิม จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

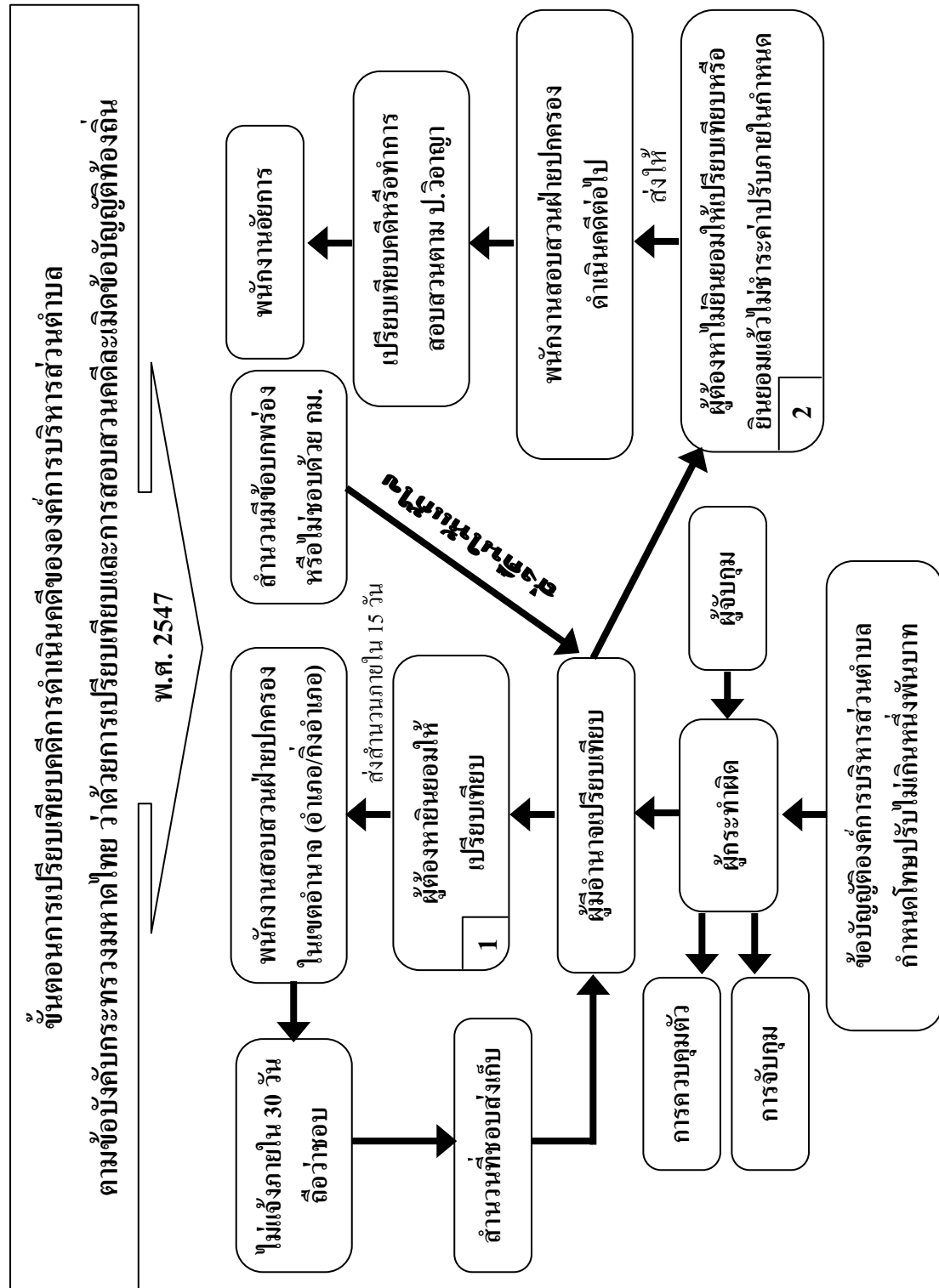
ประกาศ ณ วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2547

โกสิน พลกุล

(นายโกสิน พลกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 119/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการร่างมาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยในปีงบประมาณ 2549 กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ดำเนินการจัดทำพร้อมทั้งว่าจ้างสถาบันการศึกษา/หน่วยงานที่มีความรู้ ความสามารถจัดทำ มาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 23 มาตรฐาน โดยแบ่งคณะกรรมการรับผิดชอบออกเป็น 4 คณะ ดังนี้

- คณะทำงานที่ 1 รับผิดชอบ มาตรฐานสะพาน มาตรฐานการบริหารระบบไฟฟ้า ด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ มาตรฐานสถานีขนส่งทางน้ำ มาตรฐานสถานีขนส่งทางบก และมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ
- คณะทำงานที่ 2 รับผิดชอบ มาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาศตริ มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพ มาตรฐานการพัฒนาการดำเนินงานด้านเอดส์ มาตรฐานการจัดการที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย มาตรฐานหอพัก และมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภค
- คณะทำงานที่ 3 รับผิดชอบ มาตรฐานด้านการทะเบียนและการอนุญาต มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ มาตรฐานสุสานและฌาปนสถาน มาตรฐานหอกระจายข่าว และมาตรฐานการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์
- คณะทำงานที่ 4 รับผิดชอบ มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการพัฒนาป่าชุมชน มาตรฐานการดูแลโบราณสถาน มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น มาตรฐานการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

เพื่อให้มาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีความถูกต้อง เหมาะสมสำหรับองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้เป็นคู่มือ/แนวทางในการบริหารจัดการและการจัดบริการสาธารณะ
ตามอำนาจหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่น สนองตอบความต้องการและความพึงพอใจ
ของประชาชน จึงแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาร่างมาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไข
ปรับปรุงร่างมาตรฐาน 23 มาตรฐานดังกล่าว ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2549

ชัยพฤกษ์ ดิษฐอำนาจ

(นายชัยพฤกษ์ ดิษฐอำนาจ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

บัญชีรายชื่อคณะทำงานที่ 11
พิจารณาร่างมาตรฐานด้านการทะเบียนและการอนุญาต และมาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ
แนบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 119 /2549 ลงวันที่ เมษายน 2549

1. รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(กลุ่มภารกิจด้านการศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล
ท้องถิ่น และมาตรฐานการบริหารงานท้องถิ่น)	ประธานคณะทำงาน
2. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	คณะทำงาน
3. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	คณะทำงาน
4. นายกเทศมนตรีนครพิบูลย์โลก	คณะทำงาน
5. นายกเทศมนตรีนครระยอง	คณะทำงาน
6. นายกเทศมนตรีเมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง	คณะทำงาน
7. นายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน
8. นายกเทศมนตรีตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
9. นายกเทศมนตรีตำบลบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
10. นายกเทศมนตรีตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน
11. นายกเทศมนตรีตำบลสามพราน จังหวัดนครปฐม	คณะทำงาน
12. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไร่จีน จังหวัดนครปฐม	คณะทำงาน
13. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด จังหวัดนครปฐม	คณะทำงาน
14. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน จังหวัดระยอง	คณะทำงาน
15. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมาบยางพร จังหวัดระยอง	คณะทำงาน
16. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางเปรี้ยว จังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
17. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
18. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน
19. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลราษฎร์นิยม จังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน
20. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน
21. ท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี	คณะทำงาน

22. ท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	คณะกรรมการ
23. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะกรรมการ
24. ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย	คณะกรรมการ
25. ผู้แทนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย	คณะกรรมการ
26. ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย	คณะกรรมการ
27. ผู้แทนสำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น	คณะกรรมการ
28. ผู้แทนสำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม	คณะกรรมการ
29. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะกรรมการ
30. ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริการท้องถิ่น สำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะกรรมการ
31. ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม	คณะกรรมการ
32. ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน	คณะกรรมการ
33. ผู้แทนกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง	คณะกรรมการ
34. ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์	คณะกรรมการ
35. ผู้แทนกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	คณะกรรมการ
36. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คณะกรรมการ

ที่ปรึกษา

1. นายสมพร	ใช้บางยาง	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2. นายรัชชัย	ฟักอังกูร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
3. นายวัลลภ	พริ้งพงษ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
4. นายวสันต์	วรรณวโรธร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คณะผู้จัดทำในส่วนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

1. นายวสันต์	วรรณวโรธร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2. ว่าที่ ร.ต. ธาณินทร์	ธีรพงษ์	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการบริการกิจการบ้านเมืองที่ดี
3. นายวีระศักดิ์	ศรีโสภณ	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริการท้องถิ่น
4. นางราตรี	รัตนไชย	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริหารงานท้องถิ่น
5. นายคุณฤ	สุวัฒน์ยากร	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ
6. นายชัยสิทธิ์	พานิชพงศ์	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
7. นายวีรพันธ์	สุภักดิ์รุจา	ผู้อำนวยการส่วนวินิจัยและกำกับดูแล
8. นายอวยชัย	พัศดุรักษา	เจ้าพนักงานปกครอง 7ว
9. นายอดิเรก	อุ้นโอสถ	เจ้าพนักงานปกครอง 7ว
10. นายวัชรินทร์	จันทเขต	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6ว
11. นายพีรวิทย์	พงศ์สุรชีวิน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5
12. นางพีรญา	อาจเอื้อน	เจ้าพนักงานปกครอง 5
13. นายกิตติรัช	เกิดขวัญ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 4
14. นางรัชณี	เหรา	พนักงานบันทึกข้อมูล

คณะผู้จัดทำในส่วนของศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

1. ผศ.ดร.วิพุธ	อ่องสกุล	หัวหน้าคณะผู้จัดทำ
2. นางสาวอรวิณี	กนกพฤษ	ผู้จัดทำ

คณะกรรมการตรวจรับมาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ

1. ว่าที่ ร.ต. ชานินทร์	ริ้วธงชัย	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการบริหาร	ประธานคณะกรรมการ
		กิจการบ้านเมืองที่ดี	
2. นายวีรพันธ์	ศุภภัทร์รุจา	ผู้อำนวยการส่วนวินิจัยและกำกับดูแล	กรรมการ
3. นายดุสิต	สุวัฒน์วิทยากร	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ	กรรมการ
4. นายอวยชัย	พัสดุรักษา	เจ้าพนักงานปกครอง 7ว	กรรมการ
5. นายพีรวิทย์	พงศ์สุรชีวิน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5	กรรมการ